

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983-1984

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

22 NOVEMBER 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	57
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	60
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	74
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	77
H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting	78
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	78
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	83
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	83
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	90
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	93
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	93
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	94
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	95
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	95
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	95

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 79
(zitting 1982-1983)
van 18 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Grindgroeven te Membruggen — Overtreding uitbatingvoorwaarden

Tijdens mijn interpellatie van 1 juni 1983 in verband met de exploitatie van openlucht zand- en grindgroeven op Vlaams grondgebied, onder meer te Membruggen, wees ik op de heersende onwettelijke toestanden aldaar.

Het antwoord van Minister Geens op deze interpellatie was vaag en teleurstellend.

Thans lees ik in „Het Belang van Limburg” van 2 juli 1983 dat „Leefmilieu Riemst” die klacht had ingediend wegens overtreding van de uitbatingvoorwaarden van de zandgroeve te Membruggen, na onderzoek over geheel de lijn in het gelijk werd gesteld.

Het is bedroevend te moeten vaststellen dat vele exploitatievergunningen niet worden nageleefd. De verantwoordelijke overheid laat begaan. Het zijn steeds de verenigingen die de overtredingen openbaar moeten maken en aanklagen. Wetten en besluiten blijken dikwijls dode letter te zijn.

De bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg stelt in de exploitatievergunning (zandgroeve Membruggen) van 11 januari 1962, onder cijfer 9 van artikel 3 wat volgt: „De ontginning zal onder het gezag gesteld worden van een verantwoordelijke agent, zoals voorgeschreven door art. 5 12 bis en 5 12 ter van het ARAB, gewijzigd door KB van 7 november 1956. Deze verantwoordelijke agent zal aangeduid worden aan de Hoofdingenieur-directeur van het Mijnnarrondissement te Hasselt. Deze agent heeft als opdracht toezicht te houden en te waken op de naleving van de maatregelen alsook van de wetten, reglementen en besluiten die de toezichtsambtenaren moeten doen uitvoeren.” Niettegenstaande de bij vergunning aangeduide verantwoordelijke agent, die toezicht moet houden en moet waken op de naleving van de maatregelen, wetten, reglementen en besluiten — nodig geacht bij deze zandwinning — worden meerdere onregelmatigheden vastgesteld.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Heeft de verantwoordelijke agent enige aangifte van onregelmatigheid gedaan aan de bevoegde overheid? En zo ja, wat deed deze overheid om aan deze onwettelijkheid een einde te maken?

2. Welke instantie wordt hier verantwoordelijk gesteld voor de gemelde onregelmatigheden?
3. Wie of welke instantie zal nu deze werken van nabij volgen en wat zullen de consequenties zijn voor deze toezichtsagent en de ontginning wanneer blijkt dat opnieuw onregelmatigheden worden verzwegen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

De aandacht van het geachte lid wordt erop gevestigd dat de door hem bedoelde vergunning destijds verleend werd door de bestendige deputatie van de provincie Limburg.

Het toezicht over de naleving van de vergunningsvoorwaarden waaronder zand- en grindgroeven worden geëxploiteerd, is slechts sinds 1 juli jongstleden overgedragen aan de administratie van de Vlaamse Gemeenschap, Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

Verder blijft de gemeentelijke overheid ertoe gehouden toezicht uit te oefenen op de vergunningsplichtige inrichtingen op haar grondgebied (art. 20 en 21 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming).

Vraag nr. 80
(zitting 1982-1983)
van 18 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Maaseik-Dorne — Grindontginning

Tijdens mijn interpellatie van 1 juni 1983 in verband met de exploitatie van openlucht zand- en grindgroeven op Vlaams grondgebied stelde ik een aantal vragen waarop ik geen afdoend antwoord heb ontvangen.

Daarom wens ik van de geachte Minister een (aanvullend) antwoord op de volgende vragen.

1. Eigenaar en exploitant Swenters ontgon te Maaseik-Dorne gedurende enkele jaren op illegale wijze grind in een potentieel waterrijk gebied.

Een intercommunale (IVVA) voor afvalverwerking is zinnens om de illegaal gegraven put te kopen om er industriële afval in te storten. Alzo wordt deze onwettelijkheid nog beloond!

Volgens een studie uitgevoerd door het Ministerie van Volksgezondheid is de kans reëel dat de watergrondlagen dan zullen besmet worden.

Wat is de geachte Minister hierover bekend en wat zal er eventueel gedaan worden om het storten van afval in deze put te beletten?

2. Zijn er thans aan de Maaskant grindontginningen aan gang die niet vergund zijn? In bevestigend geval, wat is gedaan geworden om deze illegaliteit te doen ophouden?
3. Is het waar dat in de groeve Swenters nog steeds op onwettelijke wijze grind wordt ontgonnen en

dat de uitbater de verzegeling en de persoonlijke tussenkomst van Gemeenschapsminister Akkermans, die de put einde 1982 deed sluiten, negeert?

4. Is de ontginning Swenters al dan niet verplicht de illegaal gegraven put weer op te vullen? Eventueel met welke opvullingsgronden?
5. Hoe is de stand van zaken op dit ogenblik wat betreft de nabestemming van de grind- en zandontginningsgebieden van de Maaskant?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende inlichtingen mede te delen:

1. Het toezicht over het storten van afval behoort tot de bevoegdheid van de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.
2. Door de bevoegde ambtenaar van de Administratie van het Mijnwezen werd bij herhaling proces-verbaal van overtreding opgesteld voor ontginning in een niet vergunde groeve op het grondgebied van de gemeenten Maasmechelen en Dilsen.
3. Volgens de mij verstrekte inlichtingen wordt er geen grind meer ontgonnen in de door het geachte lid genoemde groeve.
4. Voor de illegaal gegraven put werd gevorderd dat hij teruggebracht wordt in zijn oorspronkelijke toestand.
5. De realisatie van de nabestemming behoort tot de bevoegdheid van de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Vraag nr. 91
(zitting 1982-1983)
van 6 oktober 1983
van de heer 1. VAN BELLE

Ondergrondse aardgasleiding te Assenede — Ligging

In de gemeente Assenede (Oost-Vlaanderen) ligt er sinds 1967 onder de landerijen van verscheidene landbouwers aldaar een aardgasleiding van Distrigas. Langs de pers vernemen wij dat deze leiding zich niet diep genoeg zou bevinden en dat dit waarschijnlijk te wijten is aan de erbarmelijke weersomstandigheden tijdens welke deze aardgasleiding werd aangelegd.

Verder deelt hetzelfde persbericht mede dat er vorig jaar een leiding werd geraakt door een draineermachine, waardoor een explosie ontstond. De bestuurder werd levensgevaarlijk gewond.

Kan ik van de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve vernemen :

1. of hij reeds van bovenstaande feiten in kennis werd gesteld;
2. of er ter zake reeds een onderzoek werd ingesteld;
3. of het niet wenselijk ware dat:
  - a. een voorlichtingscampagne zou ingericht worden voor de betrokken landbouwers;
  - b. de aardgasleiding door Distrigas alvast in kaart zou worden gebracht.

Antwoord

De ondergrondse aardgasleiding van Distrigas, die ook over het grondgebied van de gemeente Assenede loopt, is een grote infrastructuur in het kader van het energiebeleid, en behoort niet tot de bevoegdheid van de gewesten, op grond van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, titel II, artikel 6, VII, d.

In de nationale regering is de Staatssecretaris voor Energie bevoegd, en een antwoord kan worden verstrekt wanneer de vraag wordt ingediend bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Vraag nr. 95
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer G. BOGAERTS

Parastatale instelling onderworpen aan de voogdij van een Gemeenschapsminister — Pensioenregeling

In het antwoord op de vraag nr. 37 dd. 12.4.1983 van ondergetekende deelde U mij mede, dat in verband met bovengenoemde zaak, er een voorontwerp van decreet werd uitgewerkt, dat retroageert tot de datum van oprichting van bedoelde instellingen.

Ik moge van de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve vernemen, in welk stadium dit voorontwerp is, en wanneer het decreet ter 'goedkeuring wordt voorgelegd aan de Vlaamse Raad.

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag, kan ik het geachte lid mededelen hetgeen volgt:

- Het voorontwerp van decreet houdende pensioenregeling van de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut, afhankelijk van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, dient voor advies te worden voorgelegd aan de syndicale raden van de 3 betreffende instellingen van openbaar nut;
- de syndicale raden van twee instellingen van openbaar nut hebben ter zake reeds advies uitgebracht. Thans ontbreekt enkel nog het advies van de syndicale raad van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij ;
- zodra alle voorgeschreven adviezen in ons bezit zijn, zal het voorontwerp van decreet bij de Vlaamse Raad worden ingediend.

Vraag nr. 1
van 8 november 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

Kabinetten — Samenstelling

Naar verluidt hebben leden van de Executieve gepensioneerd aan hun kabinet verbonden. Ik weiger te geloven dat deze bewering juist is; ik ga er inderdaad van uit dat elk lid van de Executieve het immorele van zulke beslissing zou inzien. In een tijd van grote werkloosheid dient inderdaad de absolute voorrang gegeven aan de tewerkstelling van werklozen boven de cumul pensioen/kabinetsvergoeding.

Om deze geruchten in verband met het aanwijzen van gepensioneerd de kop te kunnen indrukken, verzoek ik elk lid van de Executieve mij te willen mededelen:

1. of, op 1 oktober 1983, gepensioneerd aan zijn kabinet verbonden waren en zo ja, hoeveel en in welke functie;
2. hoe hij (of zij) in voorkomend geval deze beslissing motiveert.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het antwoord op de vraag luidt NIHIL.

Vraag nr. 2
van 8 november 1983
van de heer L. BRIL

Toelating tot eerste opnemings van het krediet — Ver-een voudiging formaliteiten

De eerste opnemings van het krediet zou in Vlaanderen eerst kunnen gebeuren vanaf de datum waarop de aanvraag om rentetoelages is neergelegd op het Ministerie van de Middenstand.

In de andere sectoren van de expansiewetgeving kunnen de investeringskredieten veel eerder worden opgenomen.

De richtlijnen van Waalse Streekeconomie zouden eveneens toelaten het krediet voor het eerst op te nemen tot maximum 1 jaar voor de indiening van de vraag om rentetoelages.

Aldus lopen vele Vlaamse ondernemers, ingevolge de richtlijnen toepasselijk in deze kredietsector, veel vertraging op bij het starten van hun investeringen.

Ik moge van de geachte Minister vernemen welke maatregelen getroffen of overwogen werden om de discriminatie tussen deze kredietsector en andere sectoren en landsgedeelten weg te werken.

Antwoord

De algemene regel in de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering is dat investeringen, geheel of gedeeltelijk gefinancierd met leningen, mogen worden aangevat vanaf de datum dat er een kredietaanvraag bij de kredietinstelling werd gedaan. Als

datum van kredietaanvraag wordt beschouwd het eerste schriftelijk bewijs in het dossier van de kredietinstelling.

Zodra het krediet is aangevraagd, mogen de investeringen — gefinancierd met eigen middelen — reeds worden uitgevoerd en betaald. De investeringen, gefinancierd met leningen, mogen eveneens reeds worden aangevat; maar het krediet mag pas worden opgenomen van zodra de aanvraag tot rentetoelages is toegekomen bij de Administratie Economische Expansie, KMO en Middenstand.

Er zijn echter twee uitzonderingen op deze algemene regel voor investeringen, geheel of gedeeltelijk gefinancierd met leningen.

1. De opnemings van beperkte voorschotten (voorzien in de verkoopovereenkomst) vóór de datum van aanvraag tot rentetoelages bij de ter zake bevoegde administratie, wordt wel aanvaard.
2. Door de KMO-er of Middenstander kan bij de Gemeenschapsminister onder wiens bevoegdheid KMO's en Middenstand ressorteren, een toelating tot het starten van de investeringen worden gevraagd. Het verlenen van deze starttoelating houdt in dat vanaf de datum van toelating investeringen mogen worden aangevat, betalingen mogen worden verricht en krediet mag worden opgenomen, zonder dat deze feiten als een negatief criterium bij de behandeling van de eigenlijke aanvraag tot rentetoelagen en/of kapitaalpremie kunnen worden ingeroepen.

Deze starttoelating houdt echter geen enkele financiële verbintenis in vanwege het Vlaamse Gewest mochten uit de definitieve aanvraag tot rentetoelages en/of kapitaalpremie negatieve elementen blijken.

De aanvraag tot rentetoelages en/of kapitaalpremie moet bij de ter zake bevoegde administratie worden ingediend binnen het jaar vanaf de datum waarop de toelating tot het starten van de investering werd gegeven.

Vraag nr. 4
van 8 november 1983
van de heer A. STEVERLYNCK

Bedrijven die beroep doen op kapitaalpremies — Discriminatie

Mag ik zo vrij zijn de aandacht van de geachte Minister te vragen voor de discriminatie die dreigt te ontstaan bij de toepassing van KB 48 bij bedrijven die een beroep doen op kapitaalpremies.

Het KB 48 nopens investeringsaftrek heeft de bedoeling stimulerend te werken ten voordele der investerende bedrijven.

Er wordt in beginsel uitgegaan van de aanschaffingswaarde, de vervaardingswaarde of de inbrengwaarde, die overeenkomstig boekhoudkundige normen wordt vastgesteld en geboekt.

Volgens de administratieve commentaren moet van voorgaande berekeningsbasis, de kapitaalpremie worden afgetrokken.

Precies daar zit de discriminatie, want een onderneming die een kapitaalpremie heeft bekomen wordt benadeeld tegenover een andere onderneming die een vervangende en gelijkaardige rentesubsidie heeft bekomen.

Bedrijven welke een gezonde structuur bezitten en zodoende investeren met eigen middelen, worden hiervoor gepenaliseerd ten opzichte van bedrijven die een beroep doen op vreemde middelen.

De stimulans wordt dus geringer voor deze bedrijven die met eigen middelen werken, en beroep doen op de kapitaalpremie.

Wij menen dat dit niet de bedoeling van de wetgever kan zijn, en indruist tegen de economische logica.

Het nadeel is berekenbaar. In de veronderstelling dat de kapitaalpremie 20 procent bedraagt en de investeringsaftrek 13 procent, ontvangt de ene vennootschap welke met eigen middelen werkt en beroep doet op de kapitaalpremie $(100 - 20) \times 13$ procent = 10,40 procent terwijl de andere vennootschap welke met vreemde middelen werkt en beroep doet op de rente-toelage, de volle 13 procent aan investeringsaftrek geniet.

Het zou me genoeg doen van de geachte Minister een duidelijke stellingname te vernemen.

Antwoord

Koninklijk besluit nr. 48, alsook de uitvoering ervan, ressorteert onder de exclusieve bevoegdheid van de Nationale Regering.

Het geachte lid mag er echter van overtuigd zijn dat ik het door hem gestelde probleem aanhangig zal maken bij de Vice-premier en Minister van Financiën en Buitenlandse Handel om hem te wijzen op de distorties die in de toepassing van koninklijk besluit nr. 48 zijn ontstaan.

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 277
(zitting 1982-1983)
van 1 september 1983
van de heer D. VERVAET

Sint-Alenakapel en bijbehorende dreef — Bescherming

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 56 van 8 december 1982 heeft u mij medegedeeld dat de Sint-Alenatoren in Dilbeek reeds beschermd is. Dit antwoord berust kennelijk op een misverstand. Mijn vraag betrof immers niet de Sint-Alenatoren welke in het centrum te Dilbeek is gelegen, maar wel de Alenakapel en bijbehorende dreef welke in de Weerstanderslaan te Dilbeek gelegen zijn.

Kunnen wij van de geachte Minister vernemen hoe ver het onderzoek betreffende de mogelijke bescherming gevorderd is?

Antwoord

Naar aanleiding van vraag nr. 277 kan ik het geachte lid mededelen dat de gemeente Dilbeek intussen de juiste situering van de bedoelde kapel en dreef heeft bezorgd, en dat er een plaatsbezoek is geweest door de betrokken inspecteur van de RMLZ. Uit het onderzoek is gebleken dat de Sint-Alenakapel en bijbehorende dreef voor bescherming in aanmerking komt.

Op dit ogenblik worden de administratieve documenten verzameld met het oog op het inzetten van de beschermingsprocedure.

Vraag nr. 282
van 7 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Kemmelberg te Heuvelland — Autorally

Op 5 mei 1983 stelde ik een parlementaire vraag (nr. 193) met betrekking tot de „24 uren van Ieper” naar aanleiding van de gevolgen die deze autorally met zich brengt voor de Kemmelberg te Heuvelland.

In het antwoord werd ik verwezen naar het antwoord van collega Vervaeke die hierover een gelijkaardige vraag (nr. 160 — 31.3.1983) had gesteld. In dit antwoord wordt gezegd dat aan de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen opdracht werd gegeven om met de inrichters en het betrokken gemeentebestuur, de provincie en de rijkswacht een onderhoud te beleggen teneinde met het oog op de vrijwaring van de natuur aldaar, te onderzoeken aan welke beperkingen de organisatie dit jaar dient onderworpen te worden.

Graag verneem ik van de geachte Minister de uitslag van dit gesprek en welke vruchten het heeft afgeworpen voor de „24 uren van Ieper” van dit jaar en meer bepaald de Kemmelberg?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Op 17 mei 1983 had op het Hoofdbestuur van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu — monumenten- en landschapszorg een vergadering plaats die handelde over de problematiek van de autorally „De 24 uren van Ieper” binnen het gerangschikte landschap „De Kemmelberg” (KB 24.12.1979).

Aan deze vergadering werd deelgenomen door vertegenwoordigers van :

- de gemeente Heuvelland
- de organisatoren van de autorally
- de rijkswacht van West-Vlaanderen
- het kabinet van Gemeenschapsminister K. Poma
- de AROL — monumenten- en landschapszorg.

De resultaten van deze vergadering waren dat maatregelen werden vooropgesteld om een beter verloop van de doortocht van de autorally over de Kemmelberg te waarborgen, dit o.m. door:

- het plaatsen van paaltjes in verschillende bochten teneinde wegbermen te beschermen ;

— het concentreren van de toeschouwers op een beperkt aantal plaatsen.

Deze maatregelen werden op 1 juli ter plaatse nogmaals besproken.

Door de dienst Monumenten- en Landschapszorg werd tijdens de rally zelf, op 25 juni 1983, de weerslag van deze maatregelen onderzocht.

Mede door de gunstige weersomstandigheden (droog) stelde de doortocht van de autorally minder problemen dan de vorige jaren.

Door vertegenwoordigers van de gemeente Heuveland, de organisatoren van de autorally en de dienst Monumenten- en Landschapszorg wordt bovendien gezocht naar mogelijkheden voor de herwaardering van het gerangschikte landschap de Kemmelberg.

Vraag nr. 289
(zitting 1982-1983)
van 21 september 1983
van de heer D. VERVAET

Restauratiedossier station Aalst — Stand van zaken

Het Aalsters station is een beschermd gebouw dat zich in een zulkdanige miserabele toestand bevindt dat de restauratie hoogdringend een aanvang zou moeten nemen.

Graag had ik vernomen hoever het staat met het restauratiedossier.

Antwoord

Naar aanleiding van vraag nr. 289 kan ik het geachte lid mededelen dat voor zover mij bekend zich geen zware problemen stellen voor de instandhouding van het station te Aalst. Dit station zou wel dienen opgefrist te worden.

Er werd mij ter zake nog geen dossier door de bevoegde instanties ter goedkeuring voorgelegd.

Vraag nr. 293
(zitting 1982-1983)
van 21 september 1983
van de heer D. VERVAET

Kunstroof — Beveiligingsmaatregelen

Meer en meer wordt men in het Vlaamse land geconfronteerd met kunstroof, vooral kerkdiefstallen.

Zo kon men onlangs vaststellen dat er uit de St.-Leonarduskerk te Zoutleeuw een belangrijk deel van het kunstpatrimonium werd ontvreemd.

Een voor de hand liggende reden voor de steeds aangroeiende reeks kerkdiefstallen is de gebrekkige beveiliging. Het is onvoorstelbaar dat dergelijke waardevolle en onvervangbare kunstvoorwerpen als het ware voor het grijpen liggen.

De Kerkfabriek in Zoutleeuw deed er iets aan en maakte in 1978, op eigen kosten, een beveiligingssysteem voor de retabels. In 1981 werden concrete plannen opgesteld voor de installatie van een elektronisch beveiligingssysteem voor de ganse kerk. De kosten

zouden worden gedragen voor 80% door de Staat, 20% door de provincie en 20% door de gemeente.

Dit plan zou slechts in mei van dit jaar zijn goedgekeurd. Ondertussen blijft dit belangrijk kunstwerk met grote Westeuropese betekenis, ondanks jarenlang en deskundig advies, nog steeds onbeschermd tegen bestendig gevaar.

Kan de heer Minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Welke zijn de redenen of oorzaken van het jarenlang uitblijven van de goedkeuring van het beveiligingsplan van de St.-Leonarduskerk?
2. Hoeveel soortgelijke dossiers werden er reeds bij uw administratie ingediend en hoeveel zijn er nog in onderzoek?
3. Wat zal u in de toekomst ondernemen om dergelijke beveiligingsaanvragen met meer spoed te behandelen?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het beveiligingsplan van de Sint-Leonarduskerk te Zoutleeuw door mijn diensten sinds meer dan twee jaar werd goedgekeurd.

Alle dossiers die bij mijn administratie ter zake werden ingediend werden onmiddellijk onderzocht en afgehandeld zodat geen enkel dossier op dit ogenblik nog hangende is.

Ik zal bij de Vlaamse Executieve aandringen om de procedure voor dergelijke beveiligingsaanvragen te vereenvoudigen en doorzichtiger te maken.

Vraag nr. 297
(zitting 1982-1983)
van 29 september 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Landschapsbescherming — Procedure van rangschikking

In 1980 en 1981 werden respectievelijk 23 en 28 landschappen en domeinen beschermd door rangschikking.

In 1982 en 1983 werden slechts 17 besluiten ondertekend en in de Executieve bekrachtigd.

Een belangrijke reeks besluiten van de Vlaamse Executieve voor definitieve bescherming laat op zich wachten.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister,

- a. welke de huidige stand is van het dossier.
- b. of er, en welk (positief - negatief) advies, inzake rangschikking werd ingebracht door zijn collega, belast met ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud voor wat betreft de volgende landschappen, natuurterreinen of gebieden :
  - de Put van Roksem te Oudenburg
  - de landduinen van Heusen-Destelbergen
  - de Vallei van de Zwarte Beek te Beringen
  - het Bos van Hannecart te Koksijde
  - een Demermeander te Rotselaar

- de Slangenbeekbronnen te Zonhoven
- de Vallei van de Molenbeek te Geraardsbergen
- de Golf van St.-Martens-Latem
- het Krekengebied van Assenede
- het Zennegat Battelbroek te Mechelen
- het Begijnenborrebos van Dilbeek
- de Hobokense Polder
- de Oude Landen II
- Park van Loppem
- het Nieuwenhovebos te Oostkamp
- het Hageven te Neerpelt
- de Welen van Beveren
- het Groot Buitenschoor en Galgenschoor te Zandvliet en Lillo
- de Scheldeschorren te Moerzeke-Kastel.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid hieronder de desbetreffende gegevens geworden.

Vooraf moet ik evenwel medelen dat mijn collega, Gemeenschapsminister P. Akkermans, pas sinds 4 maart 1982 advies uitbrengt over de „voorontwerpen van lijst”.

1. Put van Roksem te Oudenburg.
  - a. ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve.
  - b. geen advies.
2. Heusen-Destelbergen : landduinen.
  - a. ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve.
  - b. geen advies.
3. Vallei van de Zwarte Beek te Beringen.
  - a. ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve.
  - b. negatief advies.
4. Bos van Hannecart te Koksijde.
  - a. ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve.
  - b. geen advies — ik verwijs naar de beslissing van de VE dd. 23.3.1983.
5. Demermeander te Rotselaar.
  - a. ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve.
  - b. geen advies.
6. Slangenbeekbronnen te Zonhoven.
  - a. voorontwerp van lijst (dd. 11.2.1982).
  - b. geen advies.
7. Vallei van de Molenbeek te Geraardsbergen.
  - a. ontwerp besluit van de Vlaamse Executieve.
  - b. geen advies.
8. Golf van Sint-Martens-Latem.

definitief beschermd bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 29.6.1983.
9. Assenede — Krekengebied.
  - a. ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve.
  - b. geen advies.

10. Mechelen : Zennegat — Battenbroek.

beschermd bij KB van 17.12.1981.
11. Dilbeek — Begijnenborrebos.

beschermingsprocedure werd stopgezet.
12. Hobokense Polder.
  - a. voorontwerp van lijst.
  - b. ongunstig advies.
13. Antwerpen: Oude Landen II.
  - a. voorontwerp van lijst.
  - b. ongunstig advies.
14. Park van Loppem.
  - a. voorontwerp van lijst.
  - b. gunstig advies.
15. Oostkamp : Nieuwenhovebos.
  - a. voorontwerp van lijst, werd getekend op 20.10.1983.
  - b. ongunstig advies.
16. Neerpelt : het Hageven.
  - a. voorontwerp van lijst.
  - b. ongunstig advies.
17. Beveren: de Welen.
  - a. voorontwerp van lijst.
  - b. gunstig advies.
18. Zandvliet en Lillo: Groot Buitenschoor en Galgenschoor.
  - a. voorontwerp van lijst.
  - b. negatief advies.
19. Moerzeke-Kastel : Scheldeschorren.
  - a. ontwerp besluit Vlaamse Executieve.
  - b. gunstig advies.

Vraag nr. 299
(zitting 1982-1983)
van 4 oktober 1983
van de heer A. DE BEUL

BRT — Auteursrechten voor reproductie en uitzending van foto's

Volgens de vzw SOFAM zou de BRT-administratie bij reproductie en uitzending van foto's systematisch weigeren de wettelijke toestemming te vragen aan de auteur of zijn mandataris en de rechten te betalen in functie van het gebruik.

Bovendien zou het aan de realisatoren verboden worden in de opgaven van de verspreide kunstwerken gewag te maken van het gebruik van grafische, plastische of fotografische werken, zodat geen enkel spoor meer overblijft van het gebruik dat gemaakt is van het eigendom van derden.

Kan de geachte Minister een dergelijke houding van de BRT-administratie, waardoor het innen van gebruiksrechten aan de auteurs quasi onmogelijk wordt gemaakt, wettelijk verantwoord of billijk?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat uit een navraag blijkt dat de BRT geenszins de auteursrechten van de fotografen m.b.t. hun werken miskent. Integendeel. Voor een paar maanden werden tussen de BRT en SOFAM nog besprekingen gevoerd, die juist de erkenning van die rechten impliceerden. Ingevolge deze besprekingen werd de aandacht van de diverse producerende diensten van de BRT in niet mis te verstane woorden, gevestigd op het feit dat zij de werken van bij SOFAM aangesloten leden of door haar vertegenwoordigde zusterorganisaties, kunnen bezigen mits hiervoor het vastgesteld tarief wordt betaald, en dat zij met het oog hierop, op de opgavestaten i.v.m. de programma's, het gebruik van foto's moeten vermelden.

Vraag nr. 302
(zitting 1982-1983)
van 6 oktober 1983
van de heer J. VALKENIERS

Toneelgezelschappen — Subsidiëring

De Vereniging van Vlaamse Theaterdirecties beweert dat het besluit van de Vlaamse Executieve inzake de begroting voor theater voor het seizoen 1983-1984 berust op een aantal vage onduidelijkheden die het verrechtvaardigen dat het hele dossier opnieuw voor de Vlaamse Raad gebracht wordt.

Zo zou er o.a. in het besluit gesproken worden van een totaal bedrag van 402 miljoen frank waar er slechts 105 miljoen beschikbaar is.

Ook vraagt de vereniging zich af welke normen gehanteerd werden gezien een ontleding van de subsidies per gezelschap verschillen van 4 tot 27 procent inlevering laat zien.

Indien er ontslagen vallen uit besparingsoverwegingen, heeft men rekening gehouden met de „kosten” die deze besparingen gaan meebrengen? Minder inkomsten voor de Staat als gevolg van de ontslagen.

Indien er ontslagen vallen, is het niet onlogisch dan toch systemen van BTK- en DAC-projecten uit te werken, waar dit elders juist verboden is?

Welk is het antwoord op deze open brief van de Vereniging van Vlaamse Theaterdirecties?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag betreffende de subsidiëring van de beroepstoneelgezelschappen deel ik het geachte lid voor wat mijn bevoegdheid betreft het volgende mede :

1. Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 28.7.1983 zijn voor de 31 erkende beroepstoneelgezelschappen voor het seizoen 1983-1984 (van 1 juli 1983 tot 30

juni 1984) subsidies voor een totaal bedrag van 402 miljoen frank voorzien.

Op de begroting 1983 werd voor de uitvoering van het theaterdecreet (sectie 46, art. 32.75.02) eveneens 402 miljoen uitgetrokken. Hiervan zijn volgende bedragen reeds toegekend als voorschot:

210.981.390 F (seizoen 82-83, januari tot juni 1983)

105.490.695 F (seizoen 83-84, juli tot december 1983).

Er rest derhalve nog 85.527.915 F. Dit bedrag werd gereserveerd om het saldo van de toelage voor 1982-1983 te kunnen uitkeren. Indien dit voorbehouden gedeelte te hoog blijkt geraamd (wat zal blijken na de verificatie door de Inspectie) dan kan het restant vooralsnog aangewend worden als een bijkomend voorschot voor de periode van juli tot december 1983.

Op de begroting 1984 zal het voorschot voor de periode van januari tot juni 1984, het saldo van de toelage voor het seizoen 1983-1984 en het voorschot voor het seizoen 1984-1985 (juli-december 1984) moeten worden aangerekend.

2. Aan de Raad van Advies voor de Toneelkunst werd verzocht om een voorstel tot verdeling van de toelagen binnen het budget van 402 miljoen.

In zijn adviezen is de RAT dit bedrag merkkelijk te buiten gegaan zodat hierop niet kon gesteund worden bij de aanwending van de toelagen.

Er werd alleszins terdege rekening gehouden met bijzondere situaties, zo werden b.v. gezelschappen die een specifieke opdracht vervullen gesteund zoals daar zijn de theaters die exclusief Vlaamse acteurs opvoeren en ook de Vlaamse ensembles in Brussel.

Verder hebben er vooral economische redenen aan de basis gelegen van de toekenning van de toelagen, o.a. de werking zelf van de gezelschappen. Het cijfermateriaal van 1981-1982 (het enige waarover we op dat moment konden beschikken) was daarbij de leidraad. De toelagen aan de spreidingsgezelschappen werd niet verminderd t.o.v. 81-82 en ook in de C- en D-gezelschappen (kamertoneel en gezelschappen voor experimenteel en vormingstoneel) is gepoogd om de schade zoveel mogelijk te beperken.

Een vermindering van het budget tot 402 miljoen heeft er mede toe geleid dat de werkingstoelagen nog meer moesten ingekrompen worden, zelfs gehalveerd, zodat voor het seizoen 1983-1984 aan de repertoiregezelschappen nog slechts 10 %, aan de spreidingsgezelschappen 12,5 % en aan de kamertoneel 17,5 % van het totaal der weddetoelagen toegekend voor het seizoen 1979-1980, kan worden verleend i.p.v. de respectievelijke 20 %, 25 % en 35 % die tot nog toe werden uitgekeerd.

De subsidies (weden + werking) aan de repertoiregezelschappen (KNS, KVS, NTG, KJT) moesten teruggebracht worden op 37 miljoen elk, wat o.m. inhield dat in KNS en KVS geen weddesubsidies voor betrekkingen in niveau IA kunnen worden uitgekeerd. Het totale aantal gesubsidieerde betrekkingen blijft evenwel gelijk aan vorig seizoen, enkel de hoogste weddetoelagen werden afgetopt.

3. Verder meld ik het geachte lid dat ik mij er terdege van bewust ben dat die door mij niet gewilde maar door budgettaire redenen opgelegde besparingen tot ontslagen zouden kunnen leiden onder de niet-gesubsidieerde betrekkingen van de theatersector. Over BTK- en DAC-projecten zijn gunstige onderhandelingen gevoerd met de Minister van Arbeid en Tewerkstelling die hiervoor bevoegd is.

Vraag nr. 303
van 6 oktober 1983
van de heer J. VALKENIERS

Rijks- en privé-sportcentra — Reclamereglementering

Het is gebruikelijk dat rijkssportcentra hun accommodatie verhuren aan privé-clubs. Tijdens wedstrijden, ingelegd door deze privé-clubs, die echter aangesloten zijn bij de nationale bond van hun sport, wordt reclame gevoerd op de terreinen, door middel van borden en wimpels enz.

Het hoeft niet gezegd dat daarbij winst maken de bedoeling is.

Bestaat hier echter geen regeling voor? Is het mogelijk dat bepaalde rijkscentra dit weigeren? Kan dit geweigerd worden door bijvoorbeeld privé-sportzaaluitbaters, die toch een hele ruimte verhuren en niet enkel een speelvlak?

Antwoord

In verband met het voeren van reclame door de overheid of door overheidsinstellingen bestaat geen algemeen uitgewerkte reglementering.

Als algemeen principe in de BLOSO-sportcentra geldt dat het voeren van reclame verboden is zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van het hoofdbestuur.

In enkele gevallen wordt deze toestemming verleend, beperkt in omvang en in tijd (b.v. competitiewedstrijden, nationale of internationale wedstrijden).

De Staat of een buiteninrichting, zoals een BLOSO-sportcentrum, kunnen geen commerciële doeleinden nastreven.

Wanneer de Staat of een departement hun medewerking zouden verlenen aan een publicitaire campagne van een privé-firma, is men verplicht eveneens medewerking te verlenen aan elke privé-firma die hierom verzoekt.

Zo niet, dan schendt men het gelijkheidsbeginsel, vervat in artikel 6° van de Grondwet.

Elk formeel verbod voor het voeren van handelspubliciteit bestaat wel voor de BRT. De Raad van State, die om advies gevraagd werd nopens de draagwijdte van dit verbod, heeft in 1960 en in 1972 gesteld dat hieronder niet vallen het beter leren kennen van publieke diensten zoals de ASLK en de Koloniale Loterij.

Hetzelfde geldt voor niet-commerciële organismen zoals de VZW's, zolang er geen publiciteit wordt ge-

voerd over de eventuele, zelfs bijkomstige, commerciële of industriële activiteiten van deze laatsten.

Naar analogie zou men kunnen besluiten dat men in de BLOSO-sportcentra reclame kan laten voeren door staatsinstellingen zoals LOTTO en ASLK of door clubs voor zover het niet gaat over hun eventuele commerciële nevenactiviteiten.

Het voeren van reclame door natuurlijke of rechtspersonen die een winstgevende werkzaamheid verrichten en met als enig doel de partikuliere belangen van die personen te dienen, zou dan niet toegelaten zijn.

Ik meen dat deze zaak anders ligt bij privé-sportzaaluitbaters, vermits deze niet gebonden zijn aan het verbod om commerciële doeleinden na te streven.

Vraag nr. 304
(zitting 1982-1983)
van 10 oktober 1983
van de heer W. KUIJPERS

R TBF-Eurovisie- uitzending uitvaart Koning Leopold III — Zenderkeure en Nederlandstalige inbreng

De rechtstreekse televisie-uitzending over de uitvaart van de voormalige Koning Leopold III werd in Eurovisie verzorgd door de RTBF. Derhalve werd hetgeen de RTBF-kijker te horen en te zien kreeg, voor het buitenland bestemd. Allicht alweer een dankbare „gelegenheid” om het Franstalig imago van ons land „in ere te houden”.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. waarom de keuze op de RTBF viel voor de verzorging van de rechtstreekse Eurovisie-uitzending;
2. hoe er volgens de Minister over gewaakt werd dat de Nederlandstalige inbreng tijdens deze plechtigheid niet verloren ging voor de onvoorbereide kijker.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen:

1. Net als bij de uitvaart van de Prins-Regent hebben de beide Instituten de rechtstreekse reportage van de begrafenis van Leopold III samen verwezenlijkt.
 In andere gevallen — b.v. 21 juli — wordt er in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad volgens een beurtrol gewerkt.
2. Het camerawerk, tijdens de plechtigheid afwisselend in Vlaamse en Waalse handen, was inderdaad neutraal.

De commentatoren, aan Vlaamse zijde Ludo Bekkers en Etienne Van den Bergh, werkten van hun kant volkomen autonoom.

De plechtigheid werd in Eurovisie overgenomen door de NOS en RTL. Deze laatste nam integraal de RTBF-versie over; de NOS gebruikte de BRT-commentaar als gids voor de eigen commentaar.

Vraag nr. 307
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum Nekkersdal te Laken — Erkenning

Sedert 1981 wordt een aanvraag ingediend tot erkenning als cultureel centrum en een vraag tot rangverhoging ingediend voor het trefcentrum Nekkersdal te Laken.

Kan de geachte Minister mededelen wat de erkenning en de rangverhoging in de weg staat?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag betreffende de erkenning van het trefcentrum Nekkersdal te Laken, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het Cultureel Centrum van Laken werd door mij erkend in categorie D met ingang van 1 januari 1983.

Een rangverhoging naar categorie C acht ik momenteel niet opportuun gezien de geringe eigen werking en programmatie.

De aanvraag voor rangverhoging blijft echter gelden.

Vraag nr. 308
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Pand te Laken — Afstand van genotsrecht aan de stad Brussel

Indien de inlichtingen waarover ik beschik juist zijn, stond de geachte Minister het genotsrecht op het pand nr. 109 aan de E. Bockstaellaan te Laken af aan de stad Brussel die hierin vanaf 1 januari 1982 een Nederlandstalige openbare bibliotheek zou vestigen (tevorens had de stad geen Nederlandstalige bibliotheek).

Kan de geachte Minister mededelen:

1. hoeveel de Vlaamse Gemeenschap in dit pand investeerde (aankoop-, herstellings- en onderhoudskosten);
2. hoeveel de stad Brussel totnogtoe voor dit genotsrecht betaalde aan de Vlaamse Gemeenschap.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid volgende gegevens verstrekken :

1. Het pand te Laken wordt verhuurd aan de Stad Brussel voor vijf jaar met ingang van 1 maart 1983.

Voor herstellings- en onderhoudskosten werd tot op heden 2.012.821 F uitgetrokken.

2. Tot nu toe betaalde de Stad Brussel negen maanden huur, hetzij 90.000 F.

Vraag nr. 312
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum te Anderlecht — Personeelstekort

De Sociaal-Kulturele Raad van Anderlecht wijst op de acute nood aan VAST personeel om het trefcentrum te bemannen en optimaal te exploiteren. Het BTK-statuuut van het huidige personeel stelt immers een ernstig probleem van continuïteit.

Kan de geachte Minister mededelen of er geen mogelijkheid bestaat te voorzien in de functie van:

- 1 coördinator-animator, belast met de zakelijke leiding van het trefcentrum en het jeugdcentrum;
- 1 animator van het jeugdcentrum.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen nrs 3 12, 3 14, 3 15, 3 17, 3 19, 322 betreffende de bemanning van de trefcentra kan ik het geachte lid mededelen dat:

Ik van oordeel ben dat de aparte behandeling van elk trefcentrum, wat de personeelsformatie betreft, niet realistisch is. Diverse functies zijn nodig in een trefcentrum, evenwel meestal maar gedeeltelijk.

Een opvulling van een personeelskader per trefcentrum zal onbetaalbaar blijken met mijn huidige budgettaire mogelijkheden.

Ik meen dat voor de infrastructuur en de bemanning van deze infrastructuur wij moeten uitgaan van een globale visie per stadsdeel, met een centrale structuur met voldoende personeel. Deze personeelsleden zouden ook deeltijds in de kleinere, bestaande centra tewerkgesteld worden in een zogenaamde „ mobiele ploeg ”.

Ik heb dit ook reeds aan de betrokken vzw's en de NCC meegedeeld via mijn „ Richtnota Cultuurbeleid Brussel ”.

Deze richtnota wordt nu op diverse niveaus besproken. De nota zelf en de reacties hierop zal ik gebruiken als basis om in de Vlaamse Raad het reeds lang gevraagde debat over het cultuurbeleid in Brussel en de NCC in te leiden.

Vraag nr. 314
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Brussel-Centrum — Onderbemanning van de culturele infrastructuur

Voor de uitbating en het beheer van de culturele infrastructuur binnen de vijfhoek van de hoofdstad schijnt er een ernstig probleem van onderbemanning te bestaan.

Kan de geachte Minister mededelen of er geen oplossing kan gevonden worden in de zin voorgesteld door de VZW Trefcentra, nl. door ofwel de VZW te erkennen als Cultureel Centrum B, met rangverhoging tot A, met bezoldiging derhalve van 3 staffunctionaris-

sen, en met een extra-toelage voor al het overige personeel, eventueel min de DAC-ers;

ofwel een ad hoc personeelskader, met een vast statuut, toe te kennen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag laat ik het geachte lid weten dat het desbetreffend erkenningsdossier op dit ogenblik overgemaakt is aan de Inspecteur.

Het onderzoek is derhalve aan de gang.

Voor wat de bemanning betreft verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn vraag nr 3 12.

Vraag nr. 315
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum Elzenhof te Elsene — Brandbeveiliging-, herstellings- en oprisingswerken-erkenningsdossier-regularisatie der voltijdse administratieve kracht

Het Trefcentrum Elzenhof te Elsene behoeft dringend een aantal brandbeveiligings-, herstellings- en oprisingswerken. In Het Nieuwsblad van 30.12.1982 las ik : „ Het nochtans mooie ontmoetingsgebouw takelt langzaam af: tapijtlopers hangen noch slechts gedeeltelijk vast en zijn versleten, de verwarmingen lekken. De knoppen werden van de radiatoren gehaald; de verwarming blijft aan, ook al worden de lokalen niet gebruikt. Er zijn eveneens lekproblemen, van een andere aard dan: waterdoorsijpelingen via het dak. In weerwil van de beloften dat geld zal worden beschikbaar gesteld, blijven de lekken al drie jaar! Het Rijk — bij gebrek aan geld en allicht ook bij gebrek aan een beleid op termijn — laat geen efficiënt onderhoud van zijn gebouwen toe.”

1. Kan de geachte Minister mededelen wanneer met deze dringende werken zal aangevangen worden ?
2. Het erkenningsdossier van de VZW Trefcentra Elsene kreeg een negatief advies. Kan de geachte Minister de redenen van deze niet-erkenning mededelen?
3. Kan de geachte Minister mededelen of een regularisatie van de situatie van de voltijdse administratieve kracht, werkend en voor het Trefcentrum en voor de Sociaal-Culturele Raad, mogelijk is?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag gelieve het geachte lid hierbij een overzicht te vinden van de noodzakelijke werken die werden opgesteld na een plaatsbezoek en in samenspraak met de verantwoordelijke beheerder :

- a. schilderen van voor- en achtergevel;
- b. plaatsen van thermostatische knoppen en onderhoudswerk aan C.V. (dit dossier is aanbestedingsklaar) ;
- c. binnenschilderwerken — vernieuwen vloerbekledingen en veiligheidswerken ;
- d. dakwerken.

Wat de punten b en d betreft kan ik meteen mededelen dat de nodige kredieten nog in 1983 zullen voorzien worden om deze herstellingswerken uit te voeren.

Van zodra de kredieten 1984 definitief bekend zijn zal ik, rekening houdend met de administratieve stand van dit dossier en voor zover dit kadert binnen het beleid kenbaar gemaakt via mijn „ richtnota Brussel “ een beslissing nemen voor wat de resterende aanpassingen betreft.

Wat het 2de punt aangaat moet ik van de geachte vraagsteller mededelen dat zowel het College van Advies voor Nederlandstalige Culturele Centra als de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming negatief advies hebben uitgebracht op grond van de éénzijdige receptieve werking. Dientengevolge heb ik beslist dit trefcentrum vooralsnog niet te erkennen. Niettemin blijft de aanvraag ter zake geldig.

Voor wat de bemanning van dit trefcentrum tenslotte betreft verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nr. 312.

Aansluitend hierbij kan ik mededelen dat zolang het trefcentrum niet erkend is, ik geen staffunctionaris kan aanduiden.

Vraag nr. 316
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Etterbeek — Verbou wingswerken aan het jeugdcentrum-erkenningsdossier

1. Kan de geachte Minister mededelen hoever het staat met het ontwerp voor verbouwingswerken aan het jeugdcentrum te Etterbeek in de Chamberystraat? Staat al vast wanneer met de verbouwingswerken zal gestart worden?
2. Kan de geachte Minister mededelen of de erkenning in categorie D van de Trefcentra Etterbeek inmiddels reeds gebeurde?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens verstrekken :

1. De bouwaanvraag voor een minimaal project werd aangevraagd. Voor de kleine verbouwingen die noodzakelijk zijn zal men eerlang in aanbesteding gaan.
2. Op 2 augustus 1983 tekende ik de erkenning van het Trefcentrum Etterbeek in categorie D en dit met ingang vanaf 1.1.1983.

Vraag nr. 317
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum van Ganshoren — Personeel

1. Het trefcentrum van Ganshoren bestaat uit een nieuw gedeelte, nl. de twee verdiepingen van het

appartementengebouw aan de Van Overbekelaan, een oud gedeelte aan de Zeypstraat, en een middelgedeelte tussen deze beide in.

Het oude gedeelte zou in 1983 worden afgebroken en heropgebouwd, samen met het middengedeelte.

Kan de geachte Minister mededelen wanneer zal gestart worden met deze werken, welke functies in de nieuwbouw zijn voorzien, en hoever de raming der uit te voeren werken bedraagt?

2. Volgens de VZW Trefcentra Ganshoren is de personeelsbezetting van het trefcentrum, en die bestaat uit 1 BTK-er-opsteller, te klein om de zaak te kunnen runnen.

Kan de geachte Minister mededelen of er geen mogelijkheid bestaat te voorzien in minimum 1 voltijdse betrekking in vast verband, wat omwille van de continuïteit een noodzaak is?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. a. Wanneer kunnen geplande verbouwingswerken starten
Van zodra de kredieten 1984 definitief bekend zijn zal ik, rekening houdend met de administratieve stand van dit dossier en voor zover dit kadert binnen het beleid u kenbaar gemaakt via mijn „richtnota Brussel”, een beslissing nemen.
  - b. Wat zijn de functies der lokalen in de verbouwing
    - gelijkvloers
polyvalente zaal — foyer — kleedkamer — berging;
    - 1e verdieping
ateljee — daktuin — drie vergaderzalen;
    - 2de verdieping
drie vergaderzalen — zithoek — lokaal SKR.
  - c. Raming der werken
De raming der werken bedraagt 11.272.075 F (excl. BTW).
2. Voor het personeelsprobleem tracht ik binnen de budgettaire mogelijkheden voor Brussel in samenwerking met de NCC tegemoet te komen aan de meest dringende behoeften.
Meteen verwijs ik hiervoor naar mijn antwoord op vraag nr. 3 12.

Vraag nr. 318
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum van Haren — Onderhoudswerken

Betreuenswaardig is de stiefmoederlijke behandeling die Haren, een Vlaams dorp in de stad Brussel (90%

der inwoners zijn Vlamingen) te beurt valt, en dit niet alleen van de stad Brussel.

Om tegemoet te komen aan de infrastructurele noden op sociaal en cultureel gebied van de bevolking kocht de Vlaamse Gemeenschap voor enkele jaren het pand nr. 7 aan in de Kortenbachstraat, en ..brak het promot voor 4/5 af. Sedertdien wachten de Harenaars op de beloofde heropbouw. Over het resterende 1/5 las ik in Het Nieuwsblad in de maand januari: „ In de Linde verrotten deuren en ramen, laat het sanitair te wensen over, waait de wind door het huis.”

Kan de geachte Minister mededelen:

1. wanneer met de heropbouw zal worden gestart;
2. welke functies in de nieuwbouw worden voorzien ;
3. hoeveel de voorziene kostprijs bedraagt;
4. wanneer de dringende onderhoudswerken aan De Linde zullen worden uitgevoerd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid, punt voor punt, volgende gegevens verstrekken:

Daar het voorontwerp voor het pand in de Kortenbachstraat nr. 7 nog moet opgesteld worden in overeenkomst met de noden van de plaatselijke bevolking moet ik meedelen dat:

1. men nog niet kan zeggen wanneer de heropbouw zal worden gestart;
2. ook de functies van de nieuwbouw zijn nog niet vastgelegd;
3. hetzelfde geldt ook voor de kostprijs;
4. de onderhoudswerken werden reeds gedeeltelijk uitgevoerd.

In 1980 werd reeds een bedrag van 282.460 F vastgelegd voor aanpassingswerken. Dit jaar werd opnieuw de som van 79.209 F vastgelegd.

De kleinere onderhoudswerken zullen indien nodig voor eigen personeel uitgevoerd worden.

Vraag nr. 319
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Culturele infrastructuur te Jette — Dringende noden

In elk der vier huizen aan de Sint-Pieterskerkstraat te Jette regent het binnen, staat er schimmel op de muren, vallen er brokken van de gevels en dakgoten (b.v. een dakraam, een balk), en zit er ongedierte.

Kan de geachte Minister mededelen:

1. wanneer de afbraak, gevraagd door de Sociaal-Kulturele Raad en de VZW Trefcentra, van deze onveilige en onhygiënische gebouwen zal gebeuren;
2. of de tuinen, zoals gevraagd, zullen worden ingericht als speelterrein;

3. of in de nabije toekomst een centraal trefcentrum zal worden gebouwd, en zo ja, wanneer, welke functies erin worden voorzien en hoeveel de geraamde kostprijs bedraagt;
4. of er geen mogelijkheid bestaat te voorzien in vaste staf- en lijnfuncties, zoals b.v. één cultuuranimator, één opsteller, één schoonmaakster en één techniek-lay-out voor Huize Essegem;
5. welke problemen de goedkeuring van het erkenningsdossier in de weg staan.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. Afbraak gebouwen Sint-Pieterskerkstraat 19-23.
Op 19.5.1983 werd een afbraak- en bouwaanvraag ingediend bij het bestuur van de stedenbouw. Op 6.9.1983 werd de aanvraag behandeld op de Overlegcommissie van Jette.
Het advies was negatief en bijgevolg kunnen deze gebouwen nog niet worden afgebroken.
2. Inrichten tuin.
Gezien voor de aanleg van de tuin reeds vroeger een afzonderlijk dossier ongunstig geadviseerd werd op de Overlegcommissie en gezien het in punt één vermelde ongunstig advies, kan aan de tuin voorlopig eveneens niets gedaan worden.
3. Bouw centraal gelegen trefcentrum.
Van zodra de kredieten 1984 definitief bekend zijn zal ik, rekening houdend met de administratieve stand van dit dossier en voor zover dit kadert binnen het beleid kenbaar gemaakt via mijn „richtnota Brussel “ een beslissing nemen.
4. en 5. Een erkenning op basis van het decreet is niet mogelijk gezien het ontbreken van voldoende werking.
Om dezelfde reden kan niet ingegaan worden op de vraag naar vier personeelsleden.
Wel tracht ik binnen de budgettaire mogelijkheden voor Brussel en in samenwerking met de NCC tegemoet te komen aan de meest dringende personeelsbehoeften. Ter zake verwijs ik hiervoor ook naar mijn antwoord op vraag nr. 3 12.

Vraag nr. 320
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Koekelberg — Culturele infrastructuur

De geachte Minister zou mij ten eerste verplichten indien hij me een antwoord wilde verstrekken op de hiernavolgende vragen :

1. welke is de stand van zaken in verband met het verbouwdossier aan het trefcentrum, Pantheonlaan, 14 te Koekelberg en gevraagd door de Sociaal-Kulturele Raad en de VZW Trefcentra Koekelberg;

2. werd reeds een toelage, zoals beloofd door de voorganger van de Minister, als tussenkomst in de huur van de twee woningen gelegen aan de Vrijheidslaan, 29 en 3 1, en dienende voor jeugd- en bibliotheek, toegekend;
3. hoever staat het met het erkenningsdossier.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. Het betreft hier een beperkte verbouwing (o.a. overdekking binnenkoer, aanpassing toiletten, installatie keuken) waarvoor door de Algemene Technische Diensten (dienst voor de coördinatie van de planning van de infrastructuur) de nodige opmetingen werden verricht en een aanbestedingsdossier wordt klaar gemaakt.

Een eerste raming bedraagt 1.500.000 F.

Van zodra de kredieten 1984 definitief bekend zijn zal ik, rekening houdend met de administratieve stand van dit dossier en voor zover dit kadert binnen het beleid u kenbaar gemaakt via mijn „richtnota Brussel ”, een beslissing nemen.

2. Door de NCC wordt geen toelage toegekend als tussenkomst in de huur; dit werd mij telefonisch meegedeeld.
3. Op basis van het decreet is geen erkenning mogelijk gezien het centrum niet voldoende activiteiten aan de dag legt en omdat de omvang van de infrastructuur vooralsnog deze erkenning eveneens niet toelaat.

Vraag nr. 321
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Oudergem — Ontbreken van culturele infrastructuur

De Vlaamse gemeenschap van Oudergem beschikt over geen eigen culturele infrastructuur. Hieraan bestaat nochtans een grote behoefte.

Kan de geachte Minister mededelen welke stappen worden gezet om een oplossing te vinden voor dit probleem?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat dit dossier, dat zich in het stadium van definitief ontwerp bevindt, totaal buiten mijn wil om niet kan uitgevoerd worden, omdat de afgesloten overeenkomst inzake het pachten van het terrein, éénzijdig door de privépartner verbroken werd.

Momenteel werd een ander terrein gevonden waarop, mits enige noodzakelijke aanpassingen, de oorspronkelijk ke bouwplannen kunnen uitgevoerd worden. De nodige onderhandelingen met de respectievelijke partijen worden op het huidige ogenblik gevoerd en van zodra hieromtrent de mogelijkheden bekend zijn zal ik in samenspraak met de toekomstige gebruikers een beslissing dienaangaande nemen.

Vraag nr. 322
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Trefcentra te Schaarbeek — Infrastructuur en personeel

De trefcentra De Kriekelaar en de Kattepoel te Schaarbeek registreerden in 1982 2 386 activiteiten.

Het blijkt echter dat deze trefcentra met een ernstig tekort hebben te kampen aan tafels en stoelen, didactisch materiaal, personeel in vast dienstverband en financiële middelen.

Kan de geachte Minister de werkingsmiddelen van de Schaarbeekse trefcentra, die hun pluimen reeds verdienen, niet verhogen, en dit zowel wat het financiële, het materiële als het personeelsbestand betreft?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat bij het in uitvoering brengen van mijn richtnota cultuurbeleid Brussel uiteraard vernieuwde aandacht besteed is aan het personeelskader maar ook aan de werkingsmiddelen.

Binnen de perken van de voorhanden zijnde subsidies zullen de mogelijkheden te Schaarbeek onderzocht worden. Meteen verwijs ik hierbij naar mijn antwoord op vraag nr 3 12.

Vraag nr. 323
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. PEETERS

Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen — Benarde financiële toestand

De Stichting Lodewijk de Raet die sedert meer dan dertig jaar via volwassenenvorming over alle levensbeschouwelijke en partijpolitieke grenzen heen een belangrijke bijdrage levert tot de ontvoogding van ons Volk, bevindt zich, zoals de andere instellingen voor volwassenenvorming in een benarde financiële situatie door het niet uitvoeren door de overheid van het decreet op het vormingswerk met volwassenen.

Om tot een oplossing te komen stelde de stichting een drievoudig eisenpakket voor :

1. de Vlaamse overheid moet haar eigen decreten uitvoeren; dit betekent de toepassing van de indexering van werkings- en loonkosten, de toepassing van de in het decreet voorziene toelage voor overnachtingen, de opheffing van de personeelsstop en de trimestriële uitbetaling van de toelagen;
2. het decreet op de instellingen zou gewijzigd moeten worden in de volgende zin:
  - een subsidiëring van de wedden van alle educatieve en administratieve personeelsleden ;
  - de verhoging van de werkingstoelagen voor alle educatieve medewerkers tot 150.000 F;

- het betalen van verwijlinteressen bij laattijdige uitbetaling van subsidies door de overheid;
- het in aanmerking nemen van andere prestaties voor erkenning van een voltijdse educatieve medewerker van 500 vormingsuren;
- het aanpassen van de decreetnormen in functie van het werken met bepaalde doelgroepen en rond maatschappelijke problemen ;

3. de sociaal-culturele en de welzijnssector zou in ruimere mate een beroep moeten kunnen doen op tewerkstelling in het raam van BTK en Derde Arbeidscircuit.

Kan de geachte Minister mededelen of intussen reeds is tegemoet gekomen aan de gefundeerde eerste eis, nl. dat de overheid de eigen wetten zou nakomen? Kan de geachte Minister eveneens mededelen of hij reeds stappen heeft ondernomen, of in de nabije toekomst zal ondernemen, in de zin van de oplossingen voorgesteld sub. 2. en 3? Zo ja, welke?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De verbintenissen door de Vlaamse overheid aangegaan met betrekking tot het decreet van 3 maart 1978 houdende de subsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, werden, zoals deze door de Vlaamse Raad werden goedgekeurd, steeds maximaal op een rechtvaardige en eerlijke manier binnen de perken van het beschikbare krediet uitgevoerd.

De indexering van de weddetoelage is, zij het wat de werking 1982 betreft op een beperkte manier en dit ingevolge een beslissing van de Vlaamse Exe-cutieve, steeds toegepast.

De indexering van de basistoelage, de werkings-toelage en de ovemactingstoelage zoals voorzien in artikel 12, § 6 van het bovenvermeld decreet kon vooralsnog niet worden toegepast omwille van de beperktheid der kredieten. Wat betreft de ovemactingstoelage kunnen wij het geachte lid nog mededelen dat ook rekening moet worden gehouden met het feit dat dergelijke voorziening in de bedoeling van het decreet slechts zinvol is zo ook de prioritaire doelgroepen in verband met deze toelage vastgesteld zijn, wat vooralsnog niet gebeurde.

De uitbetaling van de ministeriële voorschotten gebeurt volgens de door de Vlaamse Raad goedgekeurde decreetbepalingen, met een snelheid die op basis van diezelfde bepalingen, niet kan worden verbeterd.

Een personeelsuitbreiding in functie van het volume gepresteerde vormingsactiviteiten kan niet overwogen worden aangezien de financiële middelen daartoe ontbreken. De door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten volstaan immers amper om de weddestijgingen en de nieuwe erkenningen op te vangen.

2. Met betrekking tot de mogelijke oplossingen vermeld sub. 2. kan ik het geachte lid mededelen dat

vooral nog géén stappen tot een decreetswijziging werden ondernomen. Ik acteer de voorgestelde oplossingen ingeval van mogelijke decreetswijziging.

Tevens wens ik het geachte lid erop te wijzen dat in het kader van een ontwerp van vijfde decreet gepoogd wordt te komen tot een aanpassing in functie van welbepaalde doelgroepen en maatschappelijke problemen.

3. Voor een tewerkstelling in het raam van het BTK of het DAC, wijs ik er het geachte lid op, dat deze aanvragen door de betrokken vzw's rechtstreeks bij de Minister van Tewerkstelling en Arbeid moeten ingediend worden. Over de eventuele goedkeuring heb ik geen enkele bevoegdheid. Wel ben ik meestal bereid om bij mijn collega, de heer Hanssenne, tussen te komen om de aanvragen te steunen en dit nadat ik mij vergewist heb van de ernst van het dossier.

Vraag nr. 324
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer W. KUIJPERS

Openbaar bibliotheekwezen — Toepassing van het decreet

Vooreerst stellen wij vast dat de tewerkstelling in het openbaar bibliotheekwezen met 20 procent teruggeschroefd werd t.o.v. het niveau van voor het van toepassing worden van het bibliotheekdecreet.

Vervolgens staat daartegenover dat onlangs alweer maar een nieuwe bibliothecarissenschool — dit keer te Brugge — werd opgericht zodat, naar het heet, elke provincie een bibliotheekschool telt. Vrij recent, menen wij, is ook de oprichting — dit keer uitgaande van het vrij initiatief — van een dergelijke school te Gent en te Brugge, waar bij de overhaaste oprichting niet eens een programma zou voorzien geweest zijn. Voegen we daarbij nog het RVA-initiatief tot het inrichten van cursussen (duur 6 maanden; bezoldigd; voorbehouden aan afgestudeerde werkloze universitaire) en een initiatief op dit vlak binnen het RUCA (duur 2 jaar; 1/2 dag per week; specialisatie documentatie universitaire bibliotheken).

Mogen we van de geachte Minister vernemen.

1. Welke in deze de specifieke verantwoordelijkheid is van de Onderwijsminister; welke deze van de Gemeenschapsminister van cultuur?
2. Of hier geen sprake is van tegenspraak, gelet op de door de Overheid afgeremde tewerkstellingsmogelijkheden sedert de toepassing van het bibliotheekdecreet?
3. Of de zogeheten stop op de bibliotheekuitbreiding geen beleidstegenstelling is t.o.v. het openen van bibliotheekscholen, RVA-cursussen en een universitaire oriëntering naar de bibliotheconomie?
4. Hoe een optimale coördinatie van de beleidsvisie van de Onderwijsminister en de Gemeenschapsminister structureel verloopt en hoe b.v. de RVA in deze aangelegenheden van advies gediend wordt?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Met ingang van het schooljaar 1983-1984 zijn er op het niveau van het Sociaal Hoger Onderwijs van het korte type voor Sociale Promotie vijf bibliotheekscholen nl. te Antwerpen (stedelijk onderwijs), Brugge (Rijksleergang), Brussel (provinciaal onderwijs), Gent en Genk (vrij onderwijs).

Aan de Universitaire Instelling Antwerpen is onlangs ook nog een Interuniversitaire Licentie in de Documentatie- en bibliotheekwetenschappen gestart.

Al deze opleidingen ressorteren onder de specifieke verantwoordelijkheid van de Minister van Onderwijs.

Ook bij de RVA is een leergang voor bibliotheekwetenschappen gepland. De specifieke verantwoordelijkheid hiervoor berust bij de Gemeenschapsminister van cultuur.

- 2-3. Ingevolg het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 1 juli 1982 is er een tijdelijke afremming (tot 1/1/1987) van de tewerkstelling in de openbare bibliotheken erkend onder het bibliotheekdecreet. Deze afremming van de tewerkstelling binnen het openbaar bibliotheekwerk enerzijds en de uitbreiding van de onderwij smogelij kheden anderzijds. kan wijzen op een tegenspraak.

Bepaalde opties waren evenwel reeds genomen vóór de afkondiging van het zgn. crisisbesluit. Andere realisaties, zoals de rijksleergang te Brugge en de UIA-licentie, werden pas later bekend. Door dit alles is inderdaad een nieuwe situatie ontstaan. Een evaluatie van de tewerkstellingsmogelij kheden in het licht van deze nieuwe situatie lijkt mij aangevoelen.

Hierbij mag niet uit het oog worden verloren dat nieuwe initiatieven van bibliotheekopleiding niet alleen onafhankelijk zijn van de tewerkstelling in de sector zelf maar ook in het onderwijs en in het bedrijfsleven.

Tevens lijkt het mij billijk oog te hebben voor de spreiding ervan. Aldus komt de oprichting van de bibliotheekopleiding te Brugge b.v. tegemoet aan de noodzaak om mogelijke kandidaten niet gedurende ten minste 3 jaar 's avonds en/of tijdens het weekend te laten heen- en weer reizen naar Antwerpen of Brussel of sedert 1982 naar Gent.

Terloops kan ik nog wel toevoegen dat er op dit ogenblik een ontwerp van Executievebesluit in voorbereiding is waardoor de uitoefening van bijbetrekkingen in het Nederlandstalige Openbare Bibliotheekwerk wordt beknot.

Wij hopen hiermede in elk geval de effectieve tewerkstelling in de openbare bibliotheken te bevorderen.

4. Betreffende de coördinatie van de beleidsvisies van de Minister van Onderwijs en de Gemeenschapsminister van cultuur wil ik er op wijzen dat mijn kabinet hieromtrent rechtstreeks in contact treedt met het kabinet van Onderwijs. Naar de toekomst toe is een gestructureerd overleg meer

aangewezen. Ik zal hieromtrent de Minister van Onderwijs contacteren. Wat de RVA-cursus betreft; deze wordt begeleid door een stuurgroep samengesteld uit leden van de administratie, de RVA, mijn kabinet en deskundigen uit het vak zelf.

Bovendien werd het geheel geadviseerd door de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken.

Vraag nr. 325
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer E. DESUTTER

Hotelgebouwen — Toekenning van premie

Meer en meer wordt bij nieuwbouw afgeweken van de klassieke hotelformule en overgegaan tot wat genoemd wordt „aparthotel“, „flathotel“ en dergelijke. Het betreft hier gebouwen met volledige hotelservice maar waar de gast ook bepaalde zaken zelf kan doen.

Nu blijkt dat sommige dergelijke instellingen de erkenning krijgen als hotel met uitbetaling van de hotelpremie terwijl andere dit niet zouden ontvangen.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke de preciese definitie is van wat kan genoemd worden een flathotel of aparthotel en aan welke voorwaarden moet voldaan worden om de hotelpremie voor dergelijke gebouwen te ontvangen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat een preciese definitie van een flathotel of aparthotel niet kan worden gegeven.

Iedere inrichting heeft zijn eigen karakter en uitbatingvorm. De voorwaarden voor het bekomen van een exploitatievergunning zijn dezelfde als die voor een normaal hotel en zijn vervat in het hotelstatuut van 17 juli 1964.

Vraag nr. 327
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer F. VAN STEENKISTE

BRT — Beursberich tgeving

Een van de meest interessante aspecten van de radio is ongetwijfeld de snelheid waarmee de berichtgeving naar de bevolking kan worden overgebracht.

In sommige gevallen kan het snel en volledig overbrengen van berichten bijzonder belangrijk zijn, b.v. bij verkeersongevallen, verkeersopstoppingen, natuurrampen enz. Zo is ook uitermate belangrijk voor de geïnteresseerde luisteraar, een volledige en vlugge beursinformatie. Zo wordt op de RTBF (2de zender) tussen 13.50 uur en 14 uur volledige informatie verschaft over de termijnmarkt met de stijging of daling van alle beurswaarden, en dit in alfabetische volgorde. Tussen 15.50 uur en 16 uur wordt eveneens in alfabetische volgorde de slotkoers van de termijnmarkt medegedeeld.

Op de BRT (1 ste net) wordt de beursinformatie echter beperkt tot één uitzending na de nieuwsberichten van 16 uur. Bovendien wordt een onvolledig (25 procent van de genoteerde waarden) overzicht gegeven van de slotkoersen, en dit in analfabetische volgorde, wat het noteren erg bemoeilijkt.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister wat de oorzaak is van deze onvolledige en wanordelijke manier van berichtgeving op de BRT-radio, en om welke reden de beursberichtgeving tot één enkele uitzending per dag wordt beperkt.

Kan de heer Gemeenschapsminister mij ook mededelen of de inkrimping van de beursberichtgeving tot wat er nog van overblijft, enig besparend effect heeft gehad op het BRT-budget?

Graag vernam ik eveneens door wie of door welke instantie de bedoelde berichtgeving tot zijn huidige vorm werd herleid.

Kan de heer Gemeenschapsminister mij eveneens mededelen of hij stappen zal ondernemen ten einde in de toekomst ook op de Vlaamse radio de beursberichten twee maal per dag, integraal, en in alfabetische orde te laten omroepen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De financiële informatie die door BRT-1 na het nieuws van 16 u wordt uitgezonden, wordt per telex door de Beurscommissie van Brussel aan de Regie van BRT-1 bezorgd. De selectie wordt gemaakt door de Beurscommissie en de verstrekte cijfergegevens worden gelezen door de omroepers. Het gaat hier uitsluitend om mededelingen van noteringen, vergelijkingen, rentevoeten, schommelingen . . . Uitgebreide duiding of opiniëring komt hierin niet voor.

Desgewenst kan aan de Beurscommissie gevraagd worden om de selectie van de berichten wat minder streng door te voeren.

Graag wil ik de Raad van Beheer van de BRT vragen de suggestie vervat in de laatste paragraaf van de vraag, te onderzoeken.

Vraag nr. 328
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer J. VALKENIERS

Toneelgezelschappen — Subsidiëring

De Vereniging van Vlaamse Theaterdirecties beweert dat het besluit van de Vlaamse Executieve inzake de begroting voor theater voor het seizoen 1983-1984 berust op een aantal vage onduidelijkheden die het verrechtvaardigen dat het hele dossier opnieuw voor de Vlaamse Raad gebracht wordt.

Zo zou er o.a. in het besluit gesproken worden van een totaal bedrag van 402 miljoen frank waar er slechts 105 miljoen beschikbaar is.

Ook vraagt de vereniging zich af welke normen gehanteerd werden aangezien een ontleding van de

subsidies per gezelschap verschillen van 4 tot 27 procent inlevering laat zien.

Indien er ontslagen vallen uit besparingsoverwegingen, heeft men rekening gehouden met de „kosten” die deze besparingen gaan meebrengen? Minder inkomsten voor de Staat als gevolg van de ontslagen.

Indien er ontslagen vallen, is het niet onlogisch dan toch systemen van BTK- en DAC-projecten uit te werken, waar dit elders juist verboden is?

Welk is het antwoord op deze open brief van de Vereniging van Vlaamse Theaterdirecties?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting.

Antwoord

Voor het antwoord op deze vraag verwijst ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn identieke vraag nr. 302 van 17.10.1983.

Vraag nr. 2 van 21 oktober 1983 van de heer G. CARDOEN

Vlaamse gemeenten — Verwerving van een wapenschild

Sinds de fusieoperatie van de gemeenten werden door vele besturen van de nieuwe entiteiten bij de voogdij-overheid aanvragen ingediend tot verwerven van een aangepast wapenschild.

Ondertussen verneem ik dat een aantal gemeenten de goedkeuring verkregen en andere nog steeds wachten.

Deze jarenlange procedure lijkt mij toch overdreven te zijn.

Graag vernam ik van de geachte Minister hoeveel aanvragen voor het Vlaamse landsgedeelte sinds de fusie van de gemeenten werden ingediend, hoeveel goedgekeurd en hoeveel aanvragen nog in behandeling zijn.

Welk is de reden van het zolang uitblijven van een beslissing en tegen welke datum voorziet men de definitieve behandeling van deze dossiers?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat er ter zake 223 aanvragen werden ingediend, waarvan er 78 reeds werden goedgekeurd en 145 nog in behandeling zijn.

De overige gemeenten dienden nog geen aanvraag in.

De reden van het uitblijven van de beslissing is te wijten aan het feit dat de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de bevoegdheid voor deze goedkeuringen heeft overgedragen aan de Vlaamse Executieve.

De nationale Minister van Binnenlandse Zaken heeft evenwel, en dit ondanks herhaaldelijk aandringen, de dossiers slechts enkele weken geleden overgedragen. Inmiddels werd met de behandeling van deze resterende dossiers begonnen.

Vraag nr. 11 van 26 oktober 1983 van de heer A. DE BEUL

Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking — Samenwerking met Stichting voor Vertalingen

In het Belang van Limburg van 24 oktober 1983 beschrijft een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking wat deze instelling zou doen voor de vertaling van werk van Vlaamse auteurs.

Het blijkt dat er geen behoefte meer is aan samenwerking met de Stichting voor Vertalingen te Amsterdam.

Kloppen de in dit interview geformuleerde ideeën met de beleidsintenties van de Minister? En zo ja, is het niet op zijn minst eigenaardig de samenwerking op dit terrein stop te zetten, uitgerekend op het moment dat de Nederlandse Taalunie tot stand komt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het bedoelde interview met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking, buiten mijn weten om geschiedde. De door betrokkene geformuleerde ideeën stroken dan ook niet met mijn beleidsintenties.

Tijdens een vergadering met mijn Nederlandse ambtsgenoot, Minister Brinkman, kwam het dossier van de Vertalingsstichting uitvoerig ter sprake.

Daarbij werd vastgesteld dat de huidige samenwerkingsvorm niet langer verdedigbaar is om de volgende redenen :

- in de Stichting zijn 5 mensen tewerkgesteld, waarvan slechts één Vlaming;
- in 1982 werden van de 40 boeken, slechts 4 Vlaamse vertaald.

Ook Nederland is trouwens van mening dat, indien de Stichting wenst dat de huidige verdeelsleutel tot subsidiëring gehandhaafd blijft, zij zelf de nodige inspanningen zal moeten leveren om deze onbillijke situatie recht te trekken.

Dit alles wil natuurlijk niet zeggen dat ik van plan ben mijn medewerking aan de Stichting te ontfemen; ik reken even wel op de „goodwill” van de Stichting zelf.

Vraag nr. 12 van 26 oktober 1983 van de heer A. DE BEUL

Buchmesse te Frankfurt — Stand Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking

Uit het Belang van Limburg van 24 oktober 1983 blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de Inter-

ationale Culturele Samenwerking op de Internationale Buchmesse te Frankfurt een stand had.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke de bedoeling was van deze stand, wat er te zien was, op welke wijze de selectie van de aangeboden werken tot stand is gekomen en hoeveel dit initiatief aan de Vlaamse Gemeenschap heeft gekost?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid melden dat het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking inderdaad met een stand aanwezig was op de Frankfurter Buchmesse.

Deze stand was een onderdeel van de stand van de Vlaamse Vereniging ter bevordering van het Vlaamse Boekwezen (VBVB).

De ruimte werd gratis door de VBVB ter beschikking gesteld.

De kosten van de aanwezigheid van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking waren beperkt tot een zendingsoverdracht van twee ambtenaren.

Ik wil er meteen op wijzen dat alle belangrijke uitgeverijen aanwezig zijn op deze Buchmesse die een draaischijf is o.m. naar het vinden van co-uitgevers en kandidaatuitgevers van vertaald werk.

De Vlaamse auteurs waren — in vertaling — tot op heden zo goed als afwezig op deze gerenommeerde Internationale Buchmesse.

Verwijzend naar mijn antwoord op een vorige vraag waarin ik reeds de aandacht van het geachte lid gevestigd heb op de ondervertegenwoordiging van Vlaamse auteurs, in vertaling bij de Stichting voor Vertalingen meen ik dat wij aan een meer actieve aanwezigheidspolitiek moeten doen ter bevordering van onze Vlaamse auteurs in het buitenland.

Vraag nr. 20

van 7 november 1983

van de heer D. VERVAET

„ Wolfspuiten ” te Dilbeek — Bescherming

In Dilbeek ligt aan de rand van de Brusselse agglomeratie, en omringd door woongebieden, het prachtige natuurgebied de „ Wolfspuiten”.

Dit gebied voor passieve recreatie is eveneens en evenzeer wetenschappelijk waardevol. Immers kan men er voor Vlaanderen zeer zeldzame bronnen travertijn-afzetting terugvinden. De flora omvat ca. 400 soorten zeldzame tot zeer zeldzame planten. De fauna bestaat uit talrijke wettelijk beschermde diersoorten die in deze gevarieerde vegetatie hun geschikt biotoop kunnen vinden.

De „ Wolfspuiten ” vormen een natuurgebied van nationaal belang, ze zijn bovendien gelegen in een op het gewestplan als groengebied aangeduide zone met wetenschappelijke waarde.

Ik zou de geachte Minister dankbaar zijn voor een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaan er plannen om de wetenschappelijke waarde van dit gebied te behouden en op te waarderen door een natuurtechnisch beheer?
2. Wat staat de bescherming van de „ Wolfspuiten” als natuurreservaat in de weg?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid erop wijzen dat de problematiek van het „natuurbehoud” een gewestmaterie is waarvoor alleen mijn collega, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, bevoegd is.

Vraag nr. 21

van 8 november 1983

van de heer J. VAN ELEWYCK

Kabinetten — Samenstelling

Naar verluidt hebben leden van de Executieve gepensioneerd aan hun kabinet verbonden. Ik weiger te geloven dat deze bewering juist is; ik ga er inderdaad van uit dat elk lid van de Executieve het immorele van zulke beslissing zou inzien. In een tijd van grote werkloosheid dient inderdaad de absolute voorrang gegeven aan de tewerkstelling van werklozen boven de cumulatieve pensioen/kabinetsvergoeding.

Om deze geruchten in verband met het aanwijzen van gepensioneerd de kop te kunnen indrukken, verzoek ik elk lid van de Executieve mij te willen mededelen :

1. of, op 1 oktober 1983, gepensioneerd aan zijn kabinet verbonden waren en zo ja, hoeveel en in welke functie;
2. hoe hij (of zij) in voorkomend geval deze beslissing motiveert?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt:

1. er zijn geen gepensioneerd in een kabinetsfunctie aan mijn kabinet verbonden;
2. twee opdrachtgevers met pensioengerechtigde leeftijd werden omwille van hun specifieke kennis over een aantal aspecten van de kunstsector met een tijdelijke opdracht belast.

Vraag nr. 23

van 17 november 1983

van de heer A. DE BEUL

Niet-openbare radio's — Erkenning

Kan de geachte Minister op grond van een ernstige prognose nu niet reeds een precieze datum in het

voorzicht stellen waarop de eerste officiële erkenningen aan de niet-openbare radio's zullen worden verleend.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid meedelen dat het inderdaad niet mogelijk is om nu reeds een precieze datum voor de eerste officiële erkenning in het voorzicht te stellen.

Dit wordt immers in grote mate beïnvloed door het resultaat van het onderzoek naar de frekwentiemogelijkheden door de diensten van PTT.

Vraag nr. 25 van 17 november 1983 van de heer A. DE BEUL

Cultuurbeleid — Sponsoring door de privé-sector

Bij herhaling pleit de Minister in deze crisistijden voor sponsoring van het cultuurleven door de privé-sector.

Graag vernamen wij hoe de Minister zulks in de praktijk ziet, eventueel welke voordelen aan de sponsorende firma's zullen worden verleend, welke voorwaarden ter zake moeten worden in acht genomen, kortom op welke wijze de Minister zijn sponsoring-idee concreet gestalte wenst te geven.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Het is inderdaad zo dat ik, mits inachtneming van de stagnerende begroting die de culturele sector wordt toebedeeld, de privé-sponsoring vooral in de kunstsector herhaaldelijk heb gestimuleerd en in de toekomst zal stimuleren.

De budgettaire moeilijkheden zijn dus een eerste reden. Een tweede reden is, dat ik in voorzichtig aange-gane gesprekken met mogelijke sponsors heb vastgesteld, dat een steeds actiever wordende belangstelling in het zakenleven of in de financiële wereld voor de ondersteuning van de kunstsector is waar te nemen, en dit in navolging van wat eertijds het mecenaat voor diezelfde sector betekende en wat om allerlei redenen de laatste jaren minder aan bod is gekomen.

Het is ook zo dat de sponsoring zich hoofdzakelijk naar de meer populaire sportsector verplaatste.

Praktisch zie ik het in een eerste fase zo.

Vermits een rechtstreekse sponsoring door storting van gelden via de Vlaamse administratie uitgesloten is tracht ik vooralsnog op een onrechtstreekse wijze verenigingen zonder winstgevend doel met een duidelijk project in contact te brengen met diegenen die de kunst willen steunen.

Zo kunnen de vzw Stichting Monumenten en Landschapszorg, de Philharmonie van Antwerpen, de grote kunsttentoonstellingen in het buitenland van overleden of levende kunstenaars, het Festival van Vlaan-

deren en anderen zich nu reeds verheugen in een stijgende inbreng van de sponsoring door contacten die op mijn kabinet gelegd werden.

Anderzijds wordt door een ombuiging van het beleid in sommige sectoren met minder geld van de gemeenschap meer gepresteerd.

Als voorbeeld haal ik aan de subsidiëringwijziging voor de Vlaamse film waardoor voor een productie nog slechts 1/3 wordt gegeven en 2/3 door co-producties moet bijeengebracht worden.

Geen enkel contractueel voordeel werd tot op heden aan de aangezochte sponsors gegeven, ten hoogste werd een discrete vermelding toegestaan; en ik heb het inzicht het daar ook bij te laten.

Met het oog op een intensere bescherming zowel van ons roerend als onroerend kunstbezit zou voor het uitvoeren van werken aan beschermde monumenten of bij aankoop van kunstwerken een andere vorm van sponsoring, op het vlak van de fiscale aftrekbaarheid, kunnen overwogen worden.

Deze vorm van steun hangt evenwel af van de nationale regering.

Bij herhaling heb ik reeds op dit probleem gewezen.

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 88 (zitting 1982-1983) van 10 oktober 1983 van de heer D. VERVAET

Administratieve gemeentedocumenten voor werklozen — Uitreikings- en gebruiksprocedure

Openbare besturen die examens uitschrijven, eisen daarbij dat een aantal officiële stukken zoals geboortakte, militiegetuigschrift, bewijs van goed gedrag en zeden, vooraf worden ingestuurd. De aflevering van deze stukken wordt betaald onder de vorm van fiscale zegels.

Deze oproep tot kandidaten wordt veelal beantwoord door werklozen.

Nu is het zo dat bepaalde stukken een blijvende waarde vertonen.

Deze stukken kunnen dienstig zijn voor andere kandidaatstellingen.

In deze tijd van crisis zou het immer voor vele werklozen een financiële verlichting betekenen als zij deze officiële stukken meerdere malen kunnen gebruiken. In de praktijk echter worden de officiële stukken weinig of niet teruggezonden aan de kandidaat.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij de bestaande regeling hieromtrent meedelen? Zou het niet wenselijk zijn dat de openbare besturen worden verplicht de officiële stukken van niet-geslaagde en niet-benoemde kandidaten aan dezen terug te sturen?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag verwijs ik naar mijn omzendbrief dd. 18 mei 1983, nr. FB/136/ADB, waarbij ik langs de HH. Gouverneurs van de provincie de volgende richtlijnen verstrekte aan de gemeenten:

„ Vanuit sociaal oogpunt lijkt het mij wenselijk dat de gemeenten vrijstelling toestaan van de gemeentebelasting op de administratieve stukken met betrekking tot de bescheiden welke sommige personen nodig hebben wanneer ze voor een betrekking solliciteren.

De vrijstelling mag enkel gelden ten voordele van al dan niet uitkeringsgerechtigde werklozen, pas afgestudeerden, laatstejaarsstudenten, leerlingen van het laatste jaar secundair onderwijs en werkzoekende personen van wie het enig inkomen het bestaansminimum is.

De belanghebbende personen zelf dienen het bewijs te leveren dat ze voor de vrijstelling in aanmerking komen en dat de bescheiden waarvoor ze de belastingvrijstelling vragen, bij het solliciteren nodig zijn “.

Deze richtlijnen vallen m.i. voor de betrokken werklozen gunstiger uit dan de door het geachte lid voorgestane regeling hierbij o.m. rekening houdend dat steeds vereist wordt dat de datum waarop de aflevering van bewijzen van goed gedrag en zeden gebeurt, zeer recent zijn.

Verder overweeg ik de gemeenten en de provincies te verzoeken, wanneer zij tot de aanwerving van personeel wensen over te gaan, slechts van de sollicitanten die voor het daartoe uitgeschreven examen geslaagd zijn, de administratieve stukken, waarvan sprake, te vergen en dit met het oog op de samenstelling van hun dossier.

Vraag nr. 89
(zitting 1982-1983)
van 10 oktober 1983
van de heer W. KUIJPERS

NSB — Burgerplicht

In het NSB-Oud-strijdersblad van 8/23 vestigt de BSB-studiecommissie voor Morele Eisen de aandacht van de NSB-afdelingen op het feit dat de afdelingsvlag dient „ te groeten ” bij het spelen van de „ Brabantonne ” maar onbeweeglijk dient te blijven bij de uitvoering van het Vlaams nationaal lied, de Vlaamse Leeuw.

Zonder deze achterhaalde houding te willen overbeklemtonen, menen wij toch dat deze onderrichting allesbehalve passend is voor een door de overheid erkende en door de Gemeenschap gesubsidieerde vereniging.

Graag vernamen we of de geachte Minister deze vereniging wil wijzen op haar burgerplichten ter zake?

Aanvullend antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat er geen enkele protocollaire noch wettelijke regeling bestaat betref-

fende het „ groeten ” of het „ onbeweeglijk blijven ” van de afdelingsvlag van de NSB-afdelingen bij de uitvoering van het Belgisch volkslied of de Vlaamse Leeuw.

Tegemoetkomend aan uw vraag zal ik de NSB-studiecommissie voor Morele Eisen mededelen dat, getiteld op het decreet van 22 mei 1973 waarbij het volkslied van de Vlaamse Cultuurgemeenschap werd geoficialiseerd, het passend zou zijn dezelfde groet in acht te nemen bij de uitvoering van het volkslied van hun Cultuurgemeenschap als bij de uitvoering van het Nationaal volkslied.

Vraag nr. 1
van 21 oktober 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Kerfabrieken — Besparingen

Verwijzend naar de parlementaire vraag nr. 245 van de heer Burgeon dd. 12 augustus 1983 aan de Minister van Binnenlandse Zaken, verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden dd. 27 september 1983, antwoordt de heer Minister, op de deelvraag of er maatregelen te verwachten zijn om de kerfabrieken tot besparingen aan te zetten, het volgende:

„ In een omzendbrief van 19 oktober 1982 betreffende het opmaken van de begrotingen voor 1983 van de gemeenten waarop ik administratief toezicht uitoefen, heb ik er trouwens de nadruk op gelegd dat de ondergeschikte instellingen die hun middelen verkrijgen van deficitaire gemeenten dezelfde besparingsmaatregelen moeten toepassen als die welke aan de gemeentediensten zijn opgelegd.

Die opmerking gold onder meer voor de OCMW's met inbegrip van de verzorgingsdiensten, de kerfabrieken en de vzw's die taken met gemeentelijk karakter uitvoeren.

In verband met die aangelegenheid werden trouwens opmerkingen in dezelfde zin gemaakt door mijn collega's van de Brusselse Gewestexecutieve (omzendbrief van 1 oktober 1982) en van de Waalse Gewestexecutieve (omzendbrief van 19 november 1982).”

Graag zou ik van de geachte Gemeenschapsminister nu vernemen of hij dezelfde maatregelen vooropstelt als zijn collega's van de Brusselse en de Waalse Gewestexecutieve. Zo ja, wat is de precisering van deze maatregelen?

Antwoord

Ter aanvulling van het antwoord van de heer Minister van Binnenlandse Zaken dd. 27 september 1983 kan ik het geachte lid mededelen dat ik in mijn omzendbrief van 30 juli 1982 betreffende het opmaken van de gemeentebegrotingen voor 1983 eveneens een gelijk kaardige aanbeveling heb gegeven, inzonderheid in de rubriek II, § 2, 3.

De omzendbrief werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 10 augustus 1982.

Vraag nr. 2
van 24 oktober 1983
van de heer C. DE CLERCQ

Deficitaire gemeenten — Saneringslening

De gemeenteraad neemt de beslissing waarin een saneringslening in principe wordt aangevraagd.

Deze saneringslening is een kredietverlening die door het Gemeentekrediet van België ter beschikking wordt gesteld van deficitaire gemeenten welke de verbintenis aangaan en uitvoeren via een haalbaar saneringsplan.

De vraag die wordt gesteld is of zulk een saneringsplan al dan niet, zoals de saneringslening, door de gemeenteraad dient behandeld en goedgekeurd.

Antwoord

Een saneringslening wordt slechts toegekend na aanvaarding van een saneringsplan op basis waarvan het financieel evenwicht van de gemeente geleidelijk kan worden hersteld. De saneringsmaatregelen die in het plan worden opgenomen kunnen betrekking hebben op alle facetten van het lokaal beleid, waarvan de weerslag al dan niet rechtstreeks in de begroting voorkomt. Het saneringsplan ligt aan de basis van het beleid dat de gemeente de komende jaren zal voeren. Het is dan ook duidelijk dat het de gemeenteraad is, die dient te bepalen op welke wijze de gezondmaking van de financiële toestand zal worden doorgevoerd. Mijn omzendbrief van 15 september 1982 laat daarentrent geen twijfel bestaan.

Vraag nr. 3
van 24 oktober 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Kerken — Budgettaire uitgaven

Wat zijn de budgettaire uitgaven in de Vlaamse Gemeenschap aan de restauratie van beschermde en niet-beschermde kerken?

Wat voorziet het Waalse Gewest als bedrag voor dezelfde soort uitgaven?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat:

1. wat het Vlaamse Gewest betreft voor 1983 een programma ten belope van 402 miljoen frank door de Vlaamse Raad werd goedgekeurd.

Dit programma is thans 100 % vrijgegeven.

Op basis van het verleden kan beweerd worden dat dit programma gemiddeld voor 3/4 besteed wordt voor de monumentale kerken en 1/4 voor de niet-monumentale kerken ;

2. wat het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap betreft kan uit de goedgekeurde begroting 1983 opgetekend worden dat een globaal programma (gesplitste kredieten) ten belope van 40 miljoen frank werd gestemd.

Het eventueel aandeel van een post „kerken” in de leningsmachtigingen voor de gesubsidieerde werken van het Waalse Gewest is nog niet bekend.

Vraag nr. 4
van 25 oktober 1983
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Administratieve documenten — Gemeentebelasting

Zou de geachte Minister mij willen ter kennis brengen of een gemeenteverordening dezelfde tarieven mag invoeren voor documenten waarop het zegelrecht niet en deze waarop het wel toepasselijk is, op voorwaarde dat ze beneden de maxima blijven, voorgeschreven voor de eerstgenoemde categorie?

Antwoord

Binnen de perken van de door de onderrichtingen opgelegde maxima beslissen de gemeenteraden zelf over de tarieven van de gemeentebelastingen. Er is dan ook geen enkel bezwaar dat, beneden die perken van de geldende maxima en rekening houdend met de financiële mogelijkheden van de gemeente, dezelfde tarieven worden vastgesteld voor de afgifte van documenten waarop het zegelrecht niet toepasselijk is en voor de afgifte van die waarop het zegelrecht wel toepasselijk is.

Vraag nr. 5
van 25 oktober 1983
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Tewerkstelling van minder-validen in ondergeschikte besturen — Stand van zaken

Het KB van 23 december 1977 en het MB van 6 maart 1978 voorzien in de personeelsformatie de tewerkstelling van een minder-valide per 55 volledige arbeidsprestaties.

Bovengenoemde regeling is toepasselijk op de provincies, de gemeenten, de vereniging van gemeenten, de agglomeraties van gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Graag vernam ik van de geachte Minister in welke mate deze regelingen reeds zijn toegepast in de opgesomde ondergeschikte besturen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen, dat ik vooralsnog niet over alle informatie beschik omtrent het aantal tewerkgestelde minder-validen bij de provincies, gemeenten en verenigingen van gemeenten. De ontbrekende gegevens worden ingewonnen bij de respectieve besturen. Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik niet nalaten het geachte lid ervan rechtstreeks op de hoogte te brengen.

Ik moge er verder op wijzen dat mijn bevoegdheid zich niet uitstrekt over de openbare centra voor maatschappelijk welzijn noch over de agglomeratie Brussel.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 52
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer O. VAN OOTEGHEM

NWK — Zuigelingenconsultaties

Mij wordt medegedeeld dat in de verschillende plaatsen waar een consultatie van het NWK is gevestigd en wat door vrijwilligers werd verzekerd, dit in de toekomst eveneens zo zal geschieden. Ik vind dit een lovenswaardige manier om de vrije tijd van sommige personen op een nuttige wijze te besteden.

Ik verneem evenwel dat deze zuigelingenconsultaties in feite toevertrouwd worden aan sommige ideologische groeperingen terwijl, naar mijn oordeel, dergelijke werken van vrijwilligers een neutraal karakter zouden moeten hebben.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord ontvangen op de volgende vragen.

1. Hoeveel zuigelingenconsultaties zijn er in het Nederlandse taalgebied?
2. Hoeveel vrijwilligers zetten er zich in?
3. Welke zijn de ideologische groeperingen aan wie de zuigelingenconsultaties worden toevertrouwd?
4. Welke vergoeding ontvangen deze ideologische groeperingen daarvoor?
5. Is het niet beter te streven naar een pluralistische samenwerking bij de vrijwilligers?

Antwoord

1. Op 1 oktober 1983 functioneerden er binnen de Vlaamse Gemeenschap 560 door het NWK erkende raadplegingen voor het jonge kind.
2. De plaatselijke comités die deze raadplegingen inrichten tellen minimum 5 tot soms 12 en meer leden-vrijwilligers.
3. Een aantal plaatselijke comités, die deze raadplegingen inrichten, zijn aangesloten bij :
  - de dienst Moeder- en Kinderzorg van de Katholieke Arbeiders Vrouwengilde;
  - de Socialistische Vooruitziende Vrouwen ;
  - het Verbond voor Medisch-Sociale instellingen van Caritas-Catholica;
  - het Ziekenfonds „ Bond Moyson”;
  - onze Toekomst VZW Antwerpen.
4. Deze organisaties of verenigingen ontvangen geen vergoedingen vanwege het NWK. De subsidiëring betreft enkel de werking van de raadpleging zelf.
5. De raadplegingen voor het jonge kind worden door het NWK erkend en gesubsidieerd wanneer zij aan de technische en kwalitatieve voorwaarden door het NWK bepaald beantwoorden.

De door het geachte lid bedoelde verenigingen van vrijwilligers kunnen indien zij aan voornoemde voorwaarden voldoen raadplegingen inrichten.

Vraag nr. 1
van 21 oktober 1983
van de heer M. HEUGHEBAERT

Kandidaten voor een mandaat van lid van een jeugdbeschermingscomité — Algemene vereisten

Onder de opsomming van de bijzondere hoedanigheden waarvan de leden (en de gecoöpteerde leden) moeten blijk geven (art. 3 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming) werd mijn aandacht weerhouden bij de vaststelling dat een lid van het jeugdbeschermingscomité minimum 25 jaar moet zijn.

Graag had ik vernomen of er een maximum leeftijd wordt vastgesteld.

Tevens wens ik te vernemen hoeveel leden per Vlaams Comité thans deel uitmaken met leeftijd tussen de 50 en 60 jaar, en tussen de 60 en 65 jaar?

Indien er geen leeftijdsgrens is bepaald, is het dan niet mogelijk dit in de toekomst te voorzien? Dit zou zeker de verjonging van de comités in de hand werken.

Een comité samengesteld met leden behorende tot verschillende leeftijdsklassen, kan positief zijn voor de inbreng van hun levenservaring bij de te nemen maatregelen voor de minderjarigen en hun ouders. Doch, ik ben van mening, dat in een comité met 14 leden (12 leden + 2 gecoöpteerde leden), waarvan er vier ouder zijn dan 50 jaar en twee ouder dan 60 jaar, er dringend aan vernieuwing dient gedacht.

Antwoord

Bij de hernieuwing van de jeugdbeschermingscomités werd op de eerste plaats rekening gehouden met hun ervaring in de gezins- of jongerensector. Daarenboven was een zeer belangrijk selectiecriteria de mogelijkheid van de gemandateerden uit diverse sociale organisaties om hun eigen organisatie te interesseren, en laten mede te werken aan programma's van algemene preventie.

Ook de leeftijd en een streven naar vernieuwing, gekoppeld aan een billijke vertegenwoordiging van de vrouwen stond bij de benoeming voor.

In deze context is het niet onbelangrijk dat bij de benoeming de gemiddelde leeftijd van de comitéleden in de Vlaamse Gemeenschap beneden de 40 jaar lag.

De jeugdbeschermingscomités van Antwerpen, Dendermonde en Gent bestaan uit 24 leden, de comités van Ieper en Veurne uit 12 leden, alle andere comités uit 18 leden.

In het jeugdbeschermingscomité te Oudenaarde is geen enkel lid benoemd van 50 jaar of ouder. In de comités te Hasselt, Leuven en Turnhout zijn telkens twee leden benoemd tussen de 50 en 60 jaar. Voor de comités te Antwerpen en Brugge zijn er telkens 3 leden benoemd tussen 50 en 60 jaar; voor de comités te Kortrijk en Veurne zijn er dat telkens 4 en voor Brussel en Tongeren 5. In de jeugdbeschermingscomités te Dendermonde, Gent, Ieper en Mechelen zijn er respectievelijk 2, 3, 4 en 2 personen benoemd tussen de 50 en 60 jaar en respectievelijk 2, 1, 2 en 1 personen tussen de 60 en 65 jaar.

H. SCHILTZ
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 5
(zitting 1982-1983)
van 1 september 1983
van de heer J. DE MOL

Kabinetsleden — Benoemingen en bevorderingen

In deze tijd van werkloosheid betekenen de politieke benoemingen een zware kaakslag voor ieder die eraan denkt op een eerlijke manier tewerkgesteld te worden.

Hierbij springen vooral de benoemingen, bevorderingen... van kabinetsleden sterk in het oog. Het lijkt de meest normale zaak te zijn dat deze kleine usurpatoren als beloning voor hun „hard en belangloos” werk één of meerdere benoemingen of bevorderingen ontvangen.

Kan u over uw kabinetsleden de volgende inlichtingen verschaffen?

1. Hoeveel kabinetsleden werden benoemd of bevorderd?
 Gelieve deze inlichtingen te verschaffen voor alle kabinetsleden vanaf december 1981.
2. Welke was de oorspronkelijke graad in de administratie, parastatale of firma?
3. In welke graad en welke administratie, parastatale, maatschappijen... werden deze mensen benoemd?
 Indien verschillende bevorderingen plaatsvonden, gelieve dit ook te vermelden.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Naar aanleiding van de in rand vermelde schriftelijke vraag, heb ik de eer mee te delen dat aan het geachte lid rechtstreeks werd geantwoord.

Vraag nr. 1
van 8 november 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

Kabinetten — Samenstelling

Naar verluidt hebben leden van de Executieve gepensioneerd aan hun kabinet verbonden. Ik weiger te geloven dat deze bewering juist is; ik ga er inderdaad van uit dat elk lid van de Executieve het immorele van zulke beslissing zou inzien. In een tijd van grote werkloosheid dient inderdaad de absolute voorrang gegeven aan de tewerkstelling van werklozen boven de cumulatie pensioen/kabinetsvergoeding.

Om deze geruchten in verband met het aanwijzen van gepensioneerd de kop te kunnen indrukken, verzoek ik elk lid van de Executieve mij te willen mededelen :

1. of, op 1 oktober 1983, gepensioneerd aan zijn kabinet verbonden waren en zo ja, hoeveel en in welke functie;

2. hoe hij (of zij) in voorkomend geval deze beslissing motiveert?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen, dat op 1 oktober 1983, geen enkel lid van mijn kabinet de pensioengerechtigde leeftijd had bereikt.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 48
(zitting 1982-1983)
van 26 januari 1983
van de heer E. DESUTTER

Vlaamse Gewest — Aankopen van bos- en natuurgebieden

Tijdens de jaren 1980, 1981 en 1982 werden in totaal meer dan 2.256 ha bos- en natuurgebied door het Vlaamse Gewest aangekocht. De Vlaamse executieve heeft reeds herhaaldelijk zijn bekommernis uitgedrukt over het behoud en de bescherming van onze duinen.

Van de geachte Gemeenschapsminister vernam ik thans graag, per jaar en per provincie, welke oppervlakte duingebied verworven werd door onze Vlaamse Gemeenschap.

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat wat het budgettair artikel 7 1.09, Afdeling 33 - Titel II betreft, beheerd door de Dienst van het Groenplan, de volgende duingebieden werden aangekocht :

1980 : geen;

1981 : akte van 21 oktober 1981.
 Koksijde, Hoge Blekker 5 a 40 ca.

Akte van 12 december 1981.
 Oostende, Domein Prins Karel, zuidelijk deel
 7 ha 44 a 50 ca;

1982 : akte van 1 april 1982.
 Koksijde, Hoge Blekker 44 a 06 ca.

Akte van 6 mei 1982.
 Koksijde, Hoge Blekker 41 a 33 ca, medeëigenaar van 3/80e.

Vraag nr. 183
(zitting 1982-1983)
van 1 september 1983
van de heer H. SUYKERBUYK

Onbebouwde percelen — Inventarisatie

Vóór de wet van 28 juni 1978 tot aanvulling van artikel 63 van de wet op de stedenbouw werden de gemeenten reeds uitgenodigd mede te werken om een

inventaris van de onbebouwde percelen gelegen in het Vlaams Gewest te helpen opstellen.

Er werd de gemeentebesturen schriftelijk medegedeeld dat zij voor die bijkomende prestatie 10 frank per geïnventariseerd perceel zouden ontvangen.

Is deze regeling nog geldend, nadat de wet van 28.6.1983 van kracht werd?

Volgens mijn informatie werden de door de gemeentebesturen uitgevoerde werkzaamheden daterend van vóór 28.6.1978 evenwel ook niet gehonoreerd.

Ik dring bij de Minister aan dit alsnog te doen, ook al zullen daardoor de lasten van het verleden — in geringe mate — toenemen. Maar ook de financiële situatie van gemeentebesturen vindt menigmaal haar oorzaak in gedragen maar niet vergoede lasten van het verleden, zodat de uitbetaling van de toegezegde 10 frank per geïnventariseerd perceel slechts de uitvoering van een verbintenis is.

Aanvullend antwoord

In aansluiting op zijn antwoord op bovengenoemde parlementaire vraag, kan ik het geachte lid de volgende informatie verschaffen.

In de omzendbrief van 1978, die de omzendbrief van 12 december 1975 ter zake vervangt, wordt in een éénmalige vergoeding van 10 F per geïnventariseerd perceel voorzien voor alle gemeentebesturen die de inventaris vóór 1 september 1978 binnenstuurden.

In het kader van deze regeling werden de volgende bedragen uit betaald :

gemeente	bedrag	datum
Edegem	21.000 F	27/6/80
Bonheiden	5.580 F	27/6/80
Haaltert	8.190 F	27/6/80
Wijnegem	4.370 F	27/6/80

Een vordering, ingediend door een andere gemeente, werd in beraad gehouden wegens niet overeenstemming tussen de ingediende inventaris en het gevorderde bedrag.

Dit werd aan de betrokken gemeente medegedeeld, doch deze heeft ter zake nog niet gereageerd.

Betalingsaanvragen in verband met inventarissen, door de gemeente opgemaakt op vrijwillige basis, en zoals voorzien in de omzendbrief, ingeleverd vóór 1 september 1978, kunnen nog steeds gehonoreerd worden.

Anderzijds kan, voor prestaties geleverd ingevolge de wettelijke verplichtingen geen vergoeding worden betaald, in zoverre dit niet door de wetgever is voorzien.

Vraag nr. 187

(zitting 1982-1983)

van 2 september 1983

van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

*Provinciale controlediensten bouwaanvragen en bouw-
misdrijven — Personeelsformatie en prestaties*

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij de personeelsformatie per provinciale dienst meedelen van de

ambtenaren welke belast zijn met het toezicht en de beteugeling door het bestuur van stedenbouw en ruimtelijke ordening van de bouwaanvragen en bouw-
misdrijven. In dat verband ware het mij aangenaam in kennis gesteld te worden van het aantal vorderingen tot afbraak in de voorbije vijf jaar alsmede van het aantal door de overheid uitgevoerde afbraakwerken.

Antwoord

In aansluiting op mijn voorlopig antwoord op zijn parlementaire vraag, kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. De personeelsformatie, belast met het toezicht en de beteugeling van de bouw-
misdrijven, is heden ten dage in concreto per provinciale directie als volgt samengesteld :

a. provincie Antwerpen :

- één eerstaanwezend controleur van werken,
- één eerste werkopzichter,
- één adjunct-werkopzichter;

b. provincie Brabant (Vlaams gedeelte) :

- één adjunct-adviseur (geen voltijdse inschakeling),
- één controleur,
- één adjunct-controleur;

c. provincie Limburg :

- één bestuurssecretaris,
- één adjunct-werkopzichter,
- één adjunct-controleur (geen voltijdse inschakeling);

d. provincie Oost-Vlaanderen :

- één adjunct-adviseur,
- één bestuurssecretaris (geen voltijdse inschakeling),
- één landmeter-expert eerste klasse,
- twee adjunct-controleurs,
- één adjunct-controleur (geen voltijdse inschakeling),
- één hoofdclerk;

e. provincie West-Vlaanderen :

- één adjunct-adviseur,
- één bestuurschef,
- drie adjunct-controleurs.

2. In de afgelopen vijf volledige jaren werden bij de heer Procureur des Konings in totaal 4.485 vorderingen ingesteld tot toepassing van artikel 65, § 1, a) van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970 (herstel van de plaats in de vorige staat).

Onderverdeeld per jaar geeft dit volgend beeld:

— 1978:	1.041
— 1979:	906
— 1980:	831
— 1981:	940
— 1982:	767

3. Totnogtoe werd door het bestuur in drie gevallen overgegaan tot de gedwongen tenuitvoerlegging van een afbraakvonnis of -arrest.

Er weze opgemerkt dat ook sommige gemeentebesturen meer dan vroeger zijn overgegaan tot de gedwongen tenuitvoerlegging van het vonnis. Hieromtrent beschikt het bestuur echter niet over de nodige gegevens.

Tenslotte kan worden aangestipt dat het logisch is dat de overtreder zelf het vonnis zou uitvoeren. Om dit te bekomen wordt systematisch voor de flagrante overtredingen aan de rechtbanken toepassing gevraagd van de dwangsom, die door de overtreder moet betaald worden wanneer hij het vonnis niet uitvoert binnen de door de rechtbank vastgestelde termijn.

Vraag nr. 3
van 21 oktober 1983
van de heer E. DE GROOT

Stads- en dorps herwaarderingsoperaties — Renovatiepremie

In artikel 16, 1 van het besluit van 30 maart 1983 tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- of dorps herwaarderingsoperaties, wordt de renovatiepremie afhankelijk gesteld van o.a. „ het inkomen van de aanvrager “ Wij veronderstellen dat hiermee het netto belastbaar inkomen wordt bedoeld.

Graag hadden wij echter van de geachte Gemeenschapsminister hierop een duidelijk antwoord gehad.

Antwoord

Met het inkomen van de aanvrager wordt in het besluit van de Vlaamse Executieve tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- of dorps herwaarderingsoperaties het volgende bedoeld:

het netto belastbaar inkomen van het voorlaatste jaar dat het jaar van de aanvraag voorafgaat, van de aanvrager en van de persoon met wie hij op de datum van de aanvraag wettelijk of feitelijk samenwoont.

Vraag nr. 4
van 21 oktober 1983
van de heer E. DE GROOT

Stads- en dorps herwaarderingsoperaties — Renovatiepremie

In het kader van de stads- en dorps herwaarderingsoperaties worden renovatiepremies toegekend voor herwaarderingswerken aan een woning uitgevoerd.

Graag hadden wij van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of deze renovatiepremie zal worden uitbetaald voor ieder herwaarderingswerk dat aan de gestelde voorwaarden voldoet of dat het anderzijds analoog zal zijn met de uitbetaling van de saneringspremie waar door de inspecteurs bijkomende herwaarderingswerken kunnen worden opgelegd alvorens de herwaarderingswerken voor het reeds verrichte werk wordt uitgevoerd en uitbetaald.

Antwoord

Voor ieder herwaarderingswerk dat past in de totale herwaarderingsoperatie van de wijk en aan de gestelde voorwaarden voldoet, kan de renovatiepremie worden uitbetaald.

De belanghebbende kan enkel worden gestimuleerd, doch niet verplicht, om bepaalde bijkomende werken uit te voeren, aangezien de renovatiepremie slechts éénmaal kan uitbetaald worden (artikel 11.4).

Vraag nr. 5
van 21 oktober 1983
van de heer J. LECLERCQ

Stads- en dorps herwaarderingsoperaties — Stuurgroep

In het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 omtrent de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorps herwaarderingsoperaties, moet de stuurgroep een advies uitbrengen in verband met het voorgestelde herwaarderingsgebied en beoogde operaties.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsministers een antwoord op de volgende vragen.

1. Volgens de bepalingen van bedoeld besluit van de Executieve moeten er in de stuurgroep vertegenwoordigers van de bevolking zetelen.
Gaat het om mensen die wonen in het herwaarderingsgebied? Betekent dit dan dat naast eigenaarsbewoners er eveneens huurders in de stuurgroep moeten zetelen? Kan de stuurgroep uitsluitend of in grote mate worden samengesteld uit mensen die commerciële belangen vertegenwoordigen in het herwaarderingsgebied en die er niet wonen?
2. Hoeveel vertegenwoordigers van de bevolking moeten in de stuurgroep zetelen?
3. Wat gebeurt er wanneer de stuurgroep voor stads- en dorps herwaarderingsoperaties en de gemeentelijke commissie voor advies of de agglomeratiecommissie een tegenstrijdig advies uitbrengen?

Antwoord

Een absolute voorwaarde voor een geslaagde herwaarderingsoperatie eigen aan een bepaald herwaarderingsgebied, is het permanent overleg met de verschillende betrokkenen : het beleid, de deskundigen, maar vooral de bewoners.

De wijze waarop dit inspraak en participatieproces zal verlopen, is gebonden aan het specifieke karakter van ieder herwaarderingsgebied en de herwaarderingsoperatie.

De oprichting van een stuurgroep met sterke bewonersvertegenwoordiging, hetzij huurders, hetzij eigenaars of beide, om de gehele operatie te begeleiden, is een absolute noodzaak.

De samenstelling van de stuurgroep wordt overgelaten aan gemeenteraad en college van burgemeester en schepenen.

We moeten evenwel vermijden dat deskundigen en beleidsverantwoordelijken de vertegenwoordigers van

de bevolking en de stuurgroep overbluffen. Daarom streven we naar een beperkt aantal deskundigen, een beperkt aantal politici en ten minste de helft, maar liefst de meerderheid aan bewoners (huurders, eigenaars) in de stuurgroep.

Indien het advies van stuurgroep en gemeentelijke commissie voor advies of agglomeratiecommissie tegenstrijdig zijn, dient de gemeenteraad op voorstel van het college van burgemeester en schepenen een standpunt in te nemen.

Vraag nr. 6
van 21 oktober 1983
van de heer J. LECLERCQ

Stads- en dorpsvernieuwing — Herwaarderingsbesluit

Enkele maanden geleden werd uw boek „Het gaat om steden of mensen? — Sociale stads- en dorpsvernieuwing in Vlaanderen” gepubliceerd. In dit verband vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. In de tekst van hoofdstuk 7 „De Bal ligt in het kamp van de gemeenten” (p. 124) wordt woordelijk geciteerd: „er steekt dus vaart in de toepassing van het herwaarderingsbesluit...”. Als antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 116 blijkt dat op één jaar tijd sinds de inwerkingtreding van het besluit van de Executieve na 2 juni 1982, nog geen enkele vaste belofte van toelage werd verleend. Is er sinds het antwoord op mijn voorgaande parlementaire vraag een stroomversnelling merkbaar inzake de subsidiëringdossiers en zo ja, hoeveel vaste beloften van toelage werden er dan verleend?
2. Het begrip structuurplanning werd enkele jaren, onder impuls van een doctoraatsthesis, gepropageerd in Vlaanderen. In de tekst van hoofdstuk 2 „Wat bezielt het besluit van de Vlaamse Executieve?” (p. 39) wordt benadrukt dat structuurplanning de meest gewenste ontwikkeling van de gemeente tracht te bepalen. In bedoeld besluit van de Executieve wordt evenwel nergens het begrip „structuurplanning” als methode of „structuurplan” als resultaat van het planningsproces vermeld, in tegenstelling met het vroegere organiek KB van 15 december 1978 omtrent de subsidiëring van stads- en dorpsherwaarderingsoperaties. Welke zijn de redenen waarom dergelijk begrip niet in het huidige besluit van de Executieve is opgenomen, maar wel in het boek „Gaait het om steden of mensen...?”
3. Hoofdstuk 4 handelt over „Het gaat om achtergebleven buurten” (p. 65) dat betekent niet alleen gebieden die gekenmerkt worden door een tekort aan voorzieningen en bouwvallige huisvesting maar tevens om stadsdelen die bewoond worden door alleenstaanden, bejaarden en mensen behorende tot de lage inkomenscategorieën. Zal vooral als gevolg van dit demografisch en sociaal aspect rekening houdend met de economische crisis en de huidige deflatoire politiek de vraag naar renovatiepremies niet uiterst schaars zijn?

4. In hoofdstuk 3 „Er is behoefte aan renovatiebedrijven” is op p. 53 sprake van een specifieke dienst voor stads- en dorpsvernieuwing die zal worden opgericht. Bestaan er reeds intenties hoe deze dienst zal worden gestructureerd (personeelskader) en is er reeds een datum in het vooruitzicht gesteld wanneer dit zal gebeuren?

Antwoord

1. Op grond van het besluit zijn tot heden 9 vaste beloften van toelagen verleend.
2. In het huidige besluit van de Vlaamse Executieve wordt het begrip structuurplanning niet vermeld. Om een beperkt gebied, herwaarderingsgebied, te renoveren hoeft men niet noodzakelijk aan structuurplanning te doen.

In vele gevallen zijn de elementen van het probleem reeds zodanig gekend dat een voorstel van renovatie als dusdanig onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

3. Binnen de reeds goedgekeurde herwaarderingsgebieden, hebben we tot heden 58 aanvragen tot het bekomen van een renovatiepremie ontvangen.

Gezien reeds vanaf 60.000 F aan renovatiewerken of aankoop materialen een premie kan bekomen worden, ben ik de mening toegedaan dat alle lagen van de bevolking van deze premie kunnen genieten.

4. Binnen de administratie van ruimtelijke ordening en leefmilieu (AROL) zijn nu reeds ambtenaren speciaal belast met de opvolging van de dossiers eigen aan de stads- en dorpsherwaarderings.

Het oprichten van een specifieke dienst voor stadsvernieuwing in het huidige stadium wordt nu nog niet overwogen.

De verdere ervaring met gemeentelijke aanvragen zal uitwijzen in welke richting de administratie kan aangepast worden.

Vraag nr. 7
van 21 oktober 1983
van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Gewest — Ontginning of wijziging van vegetatie van heiden of vennen

Zowel in de wet van 22 december 1970, als het ministerieel besluit van 28 oktober 1972 en het koninklijk besluit van 28 december 1972 is er sprake van verbod tot ontginning of wijzigen van vegetatie van heiden of vennen, alsmede van enig ander gebied waarvan de bescherming noodzakelijk wordt geacht door de Koning.

Worden gebieden op het gewestplan aangeduid als natuurgebied en als natuurreservaat, beschouwd als zijnde gebieden waarvan de bescherming noodzakelijk wordt geacht door de Koning?

Is omschakelen van een natuurgebied (volgens gewestplan) naar intensieve tuinbouw (met name het kweken van coniferen en heesters) als dusdanig in strijd met de wet op de stedebouw of wordt deze

inbreuk alleen beschouwd als zijnde in strijd met de wet op de gewestplannen (28 december 1972)?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Vooreerst weze wat de aangehaalde bepalingen betreft, het volgende opgemerkt. Punt 4 van par. 1 van art. 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, bepaalt dat niemand zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, heiden of venen mag ontginnen of de vegetatie ervan wijzigen.

Verder wordt bepaald dat hetzelfde geldt voor elk enig ander gebied waarvan de bescherming noodzakelijk wordt geacht door de Koning.

Het MB van 28 oktober 1972 betreft een wijziging van het MB van 6 februari 1971 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag tot bouwvergunning en heeft alsdusdanig geen betrekking op de inhoudelijke aspecten i.v.m. de ontginning of het wijzigen van vegetatie van heiden en venen.

Het KB van 28 december 1972 betreft de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Art. 13 van dit besluit bepaalt dat de natuurgebieden, bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden omvatten. Tevens wordt bepaald dat de groengebieden bestemd zijn voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

Wat de concrete vragen betreft, kan het volgende worden medegedeeld.

Er dient onderscheid gemaakt tussen de gebieden bedoeld in art. 44, par. 1, punt 4 enerzijds en de groengebieden aangeduid op de gewestplannen anderzijds.

Art. 44, par. 1, punt 4 scheidt de mogelijkheid bepaalde gebieden te beschermen in het kader van de wet op de ruimtelijke ordening, via een afzonderlijk besluit van de Vlaamse Executieve. Dit betekent dat elk gebied afzonderlijk waarvan de bescherming noodzakelijk wordt geacht, het voorwerp dient uit te maken van een beschermingsbesluit. Dit besluit dient het gebied eenduidig te bepalen en de beschermingsmaatregelen even eenduidig te omschrijven.

Volgens deze zienswijze kan niet gesteld worden dat het KB houdende vaststelling van het gewestplan in de plaats treedt van bovengenoemde beschermingsbesluiten.

Wel is het mogelijk dat bepaalde groengebieden in de gewestplannen in aanmerking kunnen komen voor een bijzondere bescherming. Dit zal echter in een geëigend beschermingsbesluit per gebied dienen bepaald.

Er weze opgemerkt dat in toepassing van de wet van 7.8.193 1 op het behoud van monumenten en landschappen, verschillende groengebieden reeds een bijzondere en effectieve bescherming hebben verkregen, doordat zij als landschap werden gerangschikt.

Wat de tweede vraag betreft kan niet à priori gesteld worden dat het planten van coniferen en heesters in

tegenstrijd zou zijn met de bepalingen van art. 13 van het KB van 28 december 1972.

Zoals hoger reeds gesteld, bepaalt dit artikel dat de groengebieden bestemd zijn voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu. Het is niet uitgesloten dat bepaalde groengebieden aangeduid in de gewestplannen, bestaan uit coniferen en heesters.

Verder kan worden opgemerkt dat het planten van coniferen en heesters geen werk of handeling is dat onderworpen is aan art. 44 en volgende van de wet op de ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 10 van 26 oktober 1983 van de heer P. PEETERS

Creatie ambachtelijke gebieden — Modaliteiten

De geachte Gemeenschapsminister zou mij verplichten zo hij een antwoord kon geven op de hiernavolgende vragen.

1. Kunnen gemeenten ambachtelijke gebieden creëren?
2. Kan in een „ambachtelijk gebied” het bedrijf en de woning van de uitbater worden gebouwd?
3. Welke procedure moet de gemeente volgen om zo een gebied te creëren?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan het volgende gesteld worden.

- De gemeenten kunnen inderdaad ambachtelijke gebieden creëren wanneer de betrokken gebieden als industriegebied of ambachtelijke zone voorkomen op het gewestplan of wanneer een bijzonder plan van aanleg bij art. 17 van de wet van 29 maart 1962 een gebied als dusdanig aanduidt.
- Indien het een ambachtelijke zone betreft, voorzien in een bijzonder plan van aanleg, dan dient verwezen naar de bepalingen van dit bijzonder plan van aanleg. De bijzondere stedenbouwkundige voorschriften geven meestal bepalingen aan betreffende de woning van de uitbater of het onderhoudspersoneel.

Indien het een industriegebied betreft aangeduid op het gewestplan, kan verwezen worden naar de bepalingen van artikel 7 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen. Dit artikel bepaalt dat de industriële of ambachtelijke bedrijven, huisvesting van het bewakingspersoneel kunnen omvatten voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is.

Artikel 8 van het bovengenoemd KB handelt over de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Wat de huisvesting van de uitbater en het onderhoudspersoneel betreffen, worden gelijkaardige criteria gehanteerd als deze voor de bedrijven op een industriezone.

- De procedure, die een gemeente dient te volgen om zo een gebied te creëren, zit vervat in de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie, meer bepaald het artikel 30 over de verwerving der gronden en artikel 31 over de aanleg en uitrusting van gronden.

Vraag nr. 24
van 10 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Bescherming van groengebieden — Beleid inzake natuurbehoud

Bossen en groene ruimten kunnen veilig gesteld worden door een verantwoord ruimtelijk en milieubeleid, door de overheid gevoerd, waarbij verwerving een aanvullend en selectief middel is.

Door het drastisch afbouwen van het afkoopbudget van natuurgebieden en bossen wordt het behoud van deze gebieden op de helling gezet en wordt de achterstand die ons land ten aanzien van de buurlanden heeft, nog vergroot.

Volgens de „Natuureservaten” 83/92 bieden de voorschriften van de gewestplannen, die het bouwen en het aanzienlijke reliëfwijzigingen regelen, een ontoereikende bescherming, omdat de waarde van groengebieden belaagd wordt, door veel subtielere ingrepen, zoals ontwatering, geringe reliëfwijzigingen, versnippering enz.

Vanuit het natuurbehoud wordt aangedrongen op een betere bescherming door een besluit op basis van artikel 44 van de wet op de ruimtelijke ordening.

Tevens wordt aangedrongen op een kapverordening, geldig voor heel het Vlaamse Gewest, zodat de bekrachtiging van gemeentelijke verordeningen weer mogelijk wordt.

Graag vernam ik of:

1. de geachte Gemeenschapsminister zinnens is een besluit op basis van artikel 44 van de wet op de ruimtelijke ordening te treffen, teneinde een betere bescherming van het groen te waarborgen;
2. een kapverordening, geldig voor heel het Vlaamse Gewest, in wording is.

Mochten beide of één der vragen negatief beantwoord worden, dan vernam ik graag de redenen hiervan.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Wat betreft de toepassing van art. 44, par. 1, punt 4, verwijs ik naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 7 van 21 oktober 1983 van de heer J. Gabriëls.
2. Wat betreft het voorstel tot een algemene verordening op de beplantingen, geldig voor geheel Vlaan-

deren, is na onderzoek gebleken dat de toestanden van gemeente tot gemeente op stuk van beplanting nogal sterk uiteenlopen. De toestand in een verstedelijkte agglomeratie is totaal verschillend van die van een bosrijke landelijke gemeente. Het opstellen van een algemene verordening op de beplantingen, geldig voor geheel Vlaanderen stuit, op technisch vlak, op heel wat moeilijkheden.

Ondertussen hebben een aantal gemeenten een verordening aangenomen, in toepassing van art. 60 en 61 van bovengenoemde wet. De ervaring heeft uitgewezen dat dergelijke reglementering een vrij doelmatige bescherming van de beplantingen verzekerd. De reden is dat dergelijke bepalingen kunnen rekening houden met concrete situaties in de gemeente zelf, en dat bovendien de gemeenten zelf er over waken dat hun reglementering wordt toegepast.

Ik meen dan ook dat een efficiënte bescherming van de beplanting beter kan verzekerd worden door een gemeentelijke verordening dan door een algemene.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 4
van 8 november 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

Kabinetten — Samenstelling

Naar verluidt hebben leden van de Executieve gepensioneerd aan hun kabinet verbonden. Ik weiger te geloven dat deze bewering juist is; ik ga er inderdaad van uit dat elk lid van de Executieve het immoreel van zulke beslissing zou inzien. In een tijd van grote werkloosheid dient inderdaad de absolute voorrang gegeven aan de tewerkstelling van werklozen boven de cumulatie pensioen/kabinetsvergoeding.

Om deze geruchten in verband met het aanwijzen van gepensioneerd de kop te kunnen indrukken, verzoek ik elk lid van de Executieve mij te willen mededelen:

1. of, op 1 oktober 1983, gepensioneerd aan zijn kabinet verbonden waren en zo ja, hoeveel en in welke functie;
2. hoe hij (of zij) in voorkomend geval deze beslissing motiveert?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag met betrekking tot het tewerkstellen van gepensioneerd personeel aan mijn kabinet, kan ik het geachte lid hieromtrent een negatief antwoord verstrekken.

Hierbij aansluitend is het tweede deel van zijn vraag zonder voorwerp.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZOND-
HEIDSBELEID

Vraag nr. 48
(zitting 1982-1983)
van 9 september 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Zwembaden — Ontsmetting

In de uitbatingsnormen voor zwembaden lees ik onder de rubriek „Technische voorzieningen” dat ieder waterzuiveringsprocédé en ieder desinfectieprocédé van het zwemwater moeten onderworpen worden aan de voorafgaande goedkeuring van de gezondheidsinspecteur. Verder wordt onderstreept dat het zwemwater moet voldoen aan de volgende scheikundige en bacteriologische normen :

- scheikundige normen: pH 7,0-8,0
 actief vrij chloor 0,2-0,5 mg/l (0,2-0,5 PPM);
- bacteriologische normen :
  - maximum 500 gewone kiemen per m/l
  - maximum 20 coliforme bacteriën/ 100 ml
  - afwezigheid van Escherichin coli en pathogene kiemen/ 100 ml

De Franse ingenieur-waterkundige, professor Louis Claude Vincent, zegt dat chemisch behandeld water niet zuiver is maar gevaarlijk bezoedeld. Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Chloor bezit weliswaar desinfecterende eigenschappen maar daarentegen is dit middel niet zonder gevaar voor de gezondheid van mens en dier. Waarom wordt geen beroep gedaan op „ozon” dat volgens deskundigen een volledig helder kleur-, reuk- en smaakloos, hygiënisch steriel en algenvrij water geeft, zonder enige nadelige neveneffecten, wat met chloor wel het geval is.
2. Zijn er in België zwembaden waarvan het water met ozon in plaats van chloor worden behandeld?
3. Ten minste eenmaal per maand worden fysische, chemische en bacteriologische ontleding van het zwemwater uitgevoerd in een adequaat laboratorium. Wat waren de resultaten van dergelijke onderzoeken tijdens het voorbije jaar (1982)?
4. Personen die aangetast of verdacht zijn van besmettelijke ziekten, moeten de toegang tot het zwembad geweigerd worden. Hoe gebeurt zulks in de praktijk?
5. Werden er ooit in met chloor bewerkte zwembaden ongevallen vastgesteld die toe te schrijven waren aan chloortoepassingen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur gesteld.

Antwoord

- 1-2. Terecht merkt het achtbare lid op dat de ontsmettende eigenschappen van chloor niet los te koppelen zijn van bepaalde nadelen: het is een

prikkelend gas dat een onaangename geur verspreidt.

In de voorgeschreven concentraties tussen 0,2 en 0,5 mg/l is het evenwel ongevaarlijk voor de mens.

Hetzelfde kan niet gezegd worden van ozon, waarvan de toxiciteit als 10 maal hoger dan die van chloor mag geraamd worden (TLV-waarde van ozon: 0,1 ppm in plaats van 1 ppm voor chloor).

Daarbij heeft ozon bij concentraties die voor de mens onschadelijk zijn, ook geen kiemdodende eigenschappen meer.

Gezien zijn hoge giftigheid kan ozon dan ook slechts toegelaten worden volgens het advies van de Hoge Gezondheidsraad als bijkomende techniek in zover deze ontsmetting plaats heeft buiten het zwembad. Na behandeling dient het ozon zo volledig mogelijk uit het zwemwater verwijderd zodat zijn concentratie bij de intrede van het water in het bad beneden de 0,01 mg/l blijft. Chloor is dus het meest geschikte middel, daar zijn ontsmettende eigenschappen rechtstreeks in het zwemwater kunnen benut worden.

3. Gezien de omvang van het antwoord zullen de gevraagde resoluten rechtstreeks naar het achtbare lid worden gezonden.
4. Het is niet gebruikelijk de baders aan een geneeskundig onderzoek te onderwerpen alvorens hen de toegang tot het zwembad te verlenen. Personen met een zichtbare besmettelijke huidziekte of met besmette wonden worden uiteraard geweerd maar in de regel zijn wij aangewezen op een goede voorlichting van de bevolking en op een minimum aan burgerzin bij het publiek om dit punt van het reglement te doen naleven.
5. In het verleden is het inderdaad gebeurd dat chloor aanleiding gegeven heeft tot ongevallen.

Dit hield evenwel geen verband met het normaal gebruik van het chloor als ontsmettingsmiddel maar was het gevolg van technische storingen bij defecte apparatuur.

Vraag nr. 49
(zitting 1982-1983)
van 15 september 1983
van de heer W. KUIJPERS

Diepvriesprodukten — Herkenning van opnieuw ingevroren produkten na ontdooing

Bij stroomonderbreking kan het voorvallen dat diepvriesprodukten ontdooien, wat ongeval van opnieuw invriezen nadelig zou zijn voor de gezondheid. Dit geldt zowel voor ingevroren produkten in de winkel als thuis.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoe de verbruiker een opnieuw ingevroren produkt kan herkennen, bijvoorbeeld aan de verpakking? En hoe werd de bevolking daarover ingelicht? Zoniet, in beide gevallen : welke is dan zijn beleidsoptiek in deze?

Antwoord

1. In verband met de door het geachte lid gestelde vraag kan ik hem laten weten dat het in de meeste gevallen voor de verbruiker zeer moeilijk zal zijn om een opnieuw ingevroren produkt te herkennen. Dit is alleen mogelijk als het produkt tot volledige ontdooiing is gekomen en op die manier duidelijke aanwijzingen (vlekken) op verpakking heeft achtergelaten.
2. Aangezien een algemene stroomonderbreking zeer uitzonderlijk is en meestal van korte duur werd tot op heden geen algemene informatie aan de bevolking doorgespeeld. Wel heeft het OIVO (Onderzoek- en informatiecentrum van de verbruikersorganisaties) in de loop van de maand november 1982 op een persconferentie een brochure voorgesteld waarin de ganse procedure van goed invriezen en ontdooien wordt beschreven.
3. Alhoewel ik de mening ben toegedaan dat de materie van de inspectie der eetwaren behoort tot mijn bevoegdheid, zullen er geen initiatieven worden genomen wat betreft een beleidsoptie zolang dit probleem dat werd voorgelegd aan het overlegcomité, niet is opgelost. Wat betreft het inlichten van de bevolking kan er eventueel overwogen worden dat bij een meer algemene voorlichting betreffende de voeding, het specifiek punt van de diepvriesprodukten wordt opgenomen.

Vraag nr. 52

(zitting 1982-1983)

van 23 september 1983

van de heer J. GABRIELS

OCMW-ziekenhuizen — Aanvragen saneringslening

Graag had ik een algemeen overzicht willen ontvangen van de OCMW's die het beleid voeren over een ziekenhuis, al dan niet met een tekort die een saneringsplan hebben ingediend met het oog op een saneringslening.

Antwoord

De vraag heeft betrekking op de nationale bevoegdheid. Het antwoord dient te worden verstrekt door de Minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen.

Vraag nr. 53

(zitting 1982-1983)

van 27 september 1983

van de heer F. GEYSELINGS

Tessenderlo Chemie — Omvang kwikvervuiling

In het Nieuwsblad van 20 september 1983, lees ik dat na labo-onderzoek is gebleken dat veel kwik in de Looise groenten werd gevonden.

Dit onderzoek geschiedde in het Instituut voor Scheikundig Onderzoek uit Tervuren in opdracht van de Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid. Alhoewel geen onmiddellijk gevaar bestaat voor de ge-

zondheid van de plaatselijke bevolking, zo wordt gezegd, wordt de consumptie van zelfgekweekte bladgroenten die groeien in een straal van 1 km rond het bedrijf Tessenderlo Chemie, afgeraden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wat is de aanleiding geweest om bodemstalen rond het bedrijf Tessenderlo Chemie te laten ontleiden? Welke waren de analyse-cijfers?
2. Werden in Tessenderlo en omstreken nog bodemstalen op kwik en andere zware metalen onderzocht?
Zo ja, waar en met welke resultaten?
Van wanneer wordt gemeend dat deze bevuilding bestaat?
3. Werden benevens de bodem ook stalen onderzocht van het grond- en oppervlaktewater? In bevestigend geval, graag de resultaten. In ontkennend geval, waarom niet?
4. De amateur-tuiniers worden door deze bevuilding financieel getroffen. Als Tessenderlo Chemie verantwoordelijk wordt geacht voor de kwikvervuiling, kan deze dan niet verplicht worden de aangerichte schade te vergoeden?
5. Hoe lang wordt gesteld dat deze telers best hun land- en tuinopbrengsten niet consumeren?
6. Bevinden zich in een straal van 1 km rond dit bedrijf landbouwgronden waarop voedsel groeit voor mensen en dieren?
Wordt hiermee rekening gehouden voor de volksgezondheid?
7. De gemeentelijke overheid en de Gezondheidsinspectie hebben aan Tessenderlo Chemie gevraagd de nodige maatregelen te treffen om de kwikvervuiling te beperken.

Moet dit bedrijf dan de exploitatievergunning niet naleven of is hiervan geen sprake van emissienormen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

De vragen gesteld onder 1, 2, 3, 4 en 7 behoren tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, aan wie deze parlementaire vraag eveneens werd toegestuurd.

In verband met vraag 5 en 6 kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

5. Zolang de onderzoeken naar plantenschade, uitgevoerd door het Instituut voor Scheikundig onderzoek, wijzen op een belangrijke kwikverontreiniging, menen we dat de dagelijkse consumptie van ter plaatse geteelde voedingsgewassen dient afgeraden te worden.
6. Uit de bekomen inlichtingen is vernomen dat binnen de straal van 1 km een klein gedeelte landbouwgrond ligt.

Nochtans blijkt uit analyses uitgevoerd door het ISO op andere plaatsen dat kulturen die daar gekweekt kunnen worden zoals maïs, aardappelen,

haver, tarwe weinig Hg opnemen in vergelijking met bladgroenten en gras.

Vraag nr. 54

(zitting 1982-1983)

van 27 september 1983

van de heer W. KUIJPERS

Ziekenhuisbedden in Vlaanderen — Stand van zaken uitbating

Het Sint-Jozefsziekenhuis te Herent omvat een 200-tal bedden en bezit een uitstekende faam inzake geneeskundige zorgen. Het hoeft geen betoog dat de uitbouw van het deskundig medisch korps jarenlange inspanning vergde en dat het teloorgaan van deze eenheid niet alleen een tewerkstellingsverlies betekent maar ook een collectieve verarming.

1. Vandaar dat ik graag van de betrokken bewindslieden zou willen weten welke stappen (en wanneer) zij ondernomen hebben om de uitbating van het Sint-Jozefsziekenhuis verder te zetten. Welke plannen werden daarbij voorgelegd?
2. Is het juist dat de KUL alle betrokken ziekenhuisbedden wenst over te nemen? Zo ja, waar en onder welke voorwaarden? Zo neen, waarom niet?
3. Welke is de juiste, nu geldende programmatie voor het aantal ziekenhuisbedden (universitaire en gewone) voor Vlaanderen (cijfers per regio)? Is het juist dat een 200-tal „gewone” ziekenhuisbedden in Limburg en een 80-tal universitaire uit Brugge aan de KUL in beheer zouden „afgegaan” worden? Zo ja, onder welke voorwaarden?
4. De Leuvense streek heeft inzake ziekenhuisverzorging een algemeen-Vlaamse en ook internationale opdracht. Delen de bewindslieden deze opvatting? Zo ja, vinden zij dan niet het aantal bedden voor de Leuvense regio dient verhoogd te worden? Bestaan er dan nog te veel ziekenhuisbedden in de Leuvense regio? Zo ja, hoeveel en in welke instelling?

Antwoord

1. Inzake ontstaan, bestaan en voortbestaan van ziekenhuisdiensten bewaart de huidige wet op de ziekenhuizen in beginsel het principe van het individuele initiatief vanwege de inrichtende macht. Het Juridische statuut van de inrichtende macht heeft hoofdzakelijk de vorm van VZW, mutualiteit, OCMW en van de rechtspersoonlijkheid eigen aan de universiteiten.

Het eigenlijke initiatief tot het verderzetten van de uitbating van het Sint-Jozefsziekenhuis berust derhalve niet bij de bewindslieden.

Niettemin moet een eventueel akkoord onder ziekenhuizen, dat een weerslag heeft op het wederzijds beddenbestand, mijn instemming verkrijgen door middel van een vergunning tot ingebruikneming en exploitatie van ziekenhuisbedden en een erkenning na adviesverlening van de Vlaamse Programmeringscommissie.

2. Er wordt onderhandeld tussen de VZW die de Sint-Jozefskliniek uitbaat en de KUL. In de huidige stand van zaken is gemeenschappelijk aan beide standpunten, dat niet alle van de 198 nu bestaande ziekenhuisbedden van de Sint-Jozefskliniek maar ongeveer de helft als zodanig in aanmerking zouden komen voor overname. Bij een eventuele overheveling naar de KUL zouden deze bedden niet het statuut van universitaire bedden krijgen. Voor de andere, nu als ziekenhuisbedden bestaande voorzieningen, wordt een oplossing gezocht in de richting van rust- en verzorgingsbedden. Dit zou neerkomen op het ontstaan van een 200-tal dergelijke bedden. De ene helft van deze rust- en verzorgingsbedden zou zich bevinden binnen het huidige Sint-Jozefsziekenhuis; voor de andere helft zouden verschillende mogelijkheden overwogen worden.

Het aantal bedden dat door de KUL zou overgenomen worden, wordt bepaald door de weerslag op de bestaande medisch-technische diensten, en door het aantal over te nemen personeelsleden.

Een definitief plan, ondertekend door alle betrokken partijen, werd niet ingediend.

3. Hieronder worden eerste de programmatiecijfers voor het Vlaamse Gewest gegeven, nadien wordt de situatie van de universitaire bedden geschetst.

De programmatiecijfers bepalen het quantum en zijn algemeen, daar zij zowel de sectoren omvatten van de universitaire als van de algemene ziekenhuizen. Zijn niet opgenomen de bedden van de sanatoria en andere S-diensten evenmin als de supplementaire bedden en de bedden in de psychiatrische ziekenhuizen.

Binnen dit quantum werd door het KB dd. 24.12.1980 de hoeveelheid universitaire bedden per universiteit vastgelegd. Hetzelfde KB bevat tevens een aanwijzing over de plaats waar een aantal universitaire bedden zullen functioneren.

Voor de KUL werd het maximum aantal bedden vastgesteld op 1.428 waarvan maximaal 80 in West-Vlaanderen en maximaal 200 in Limburg kunnen aangewezen worden.

Deze aanwijzing van bedden betekent geen „afstand” van bedden. Het functioneren van aan universiteiten toegewezen bedden buiten de ziekenhuizen zelf van de universiteiten wordt bepaald door wat bedongen is in de overeenkomst tussen de betrokken universiteiten en ziekenhuizen.

4. Het situeren van de Leuvense Ziekenhuisregio binnen het gehele Vlaamse Gewest is voor beiden duidelijk overcapacitair.

Op 1.1.82 waren er voor het Vlaamse Gewest met 3 1.690 als maximum normgetal 36.768 bedden. Dit is een teveel van 5.078 bedden of 16,02% boven het normgetal.

Op dit moment was voor de ziekenhuisregio Leuven met 1.789 als normgetal, het aantal bedden 2.859. Dit is een teveel van 1.070 eenheden of 59,80% boven het normgetal.

De normering binnen de ziekenhuisregio geschiedt niet per ziekenhuis maar per kenletter van ziekenhuisdienst.

Vlaanderen

Ziekenhuisregio	C+D+H+I (2)	M	E	N	L+B	Ad+n (3)	Ad/n (3)	R	V
01 Brugge	690	93	107	17	7	36	18	119	237
02 Roeselare	756	113	131	21	8	39	20	130	260
03 Kortrijk	789	114	131	21	8	41	20	136	272
04 Ieper	326	47	55	9	3	17	8	56	112
05 Oostende	577	74	86	14	6	30	15	99	199
12 Gent-Eeklo	1.625	221	256	41	17	84	42	280	560
13 St-Niklaas	652	94	109	18	7	34	17	112	224
14 Dendermonde	501	71	82	13	5	26	13	86	173
15 Aalst	688	92	106	17	7	36	18	119	237
16 Oudenaarde	398	50	58	9	4	21	10	69	137
21 Antwerpen	1.739	232	268	43	18	90	45	300	599
22 Voorkempen	642	92	107	17	7	33	16	111	221
23 Lier	289	40	46	8	3	15	7	50	99
24 Mechelen	839	108	124	20	9	43	22	145	289
25 Turnhout	423	70	81	13	4	22	11	73	145
26 Geel	625	94	109	18	6	32	16	108	215
31 Lommel	476	84	97	16	5	25	12	82	164
32 Maaseik Hasselt Genk	1.141	200	231	37	12	59	29	197	393
33 St-Truiden Tongeren	473	66	76	12	5	24	12	81	163
41 Vilvoorde Dilbeek	978	126	146	24	10	50	25	169	337
42 Halle	439	58	67	11	4	23	11	76	151
43 Leuven	915	137	158	26	9	47	24	158	315
44 Diest-Tienen	380	45	52	8	4	20	10	65	131
Totaal Vlaanderen (1)	16.361	2.321	2.684	435	168	847	421	2.821	5.632
Gewestelijke toestand op 1.1.82	22.450	2.844	3.864	496	294	757	35	1.197	4.507

- Deze totalen zijn berekend op de totale bevolking van het Gewest Vlaanderen en zijn niet de optelling van de ziekenhuisregio's. Kleine verschillen kunnen voorkomen.
- Inbegrepen de H-bedden opgesteld in de geriatrie.
- Het betreft hier enkel de A-bedden in de acute sector.

Vraag nr. 55
(zitting 1982-1983)
van 28 september 1983
van de heer J. FERIR

Dienst 900 — Taken Rode Kruis

In stad Tongeren bestaan er twee verzorgingsinstellingen, het St. Jacobushospitaal afhankelijk van het OCMW en de Onze Lieve Vrouw kliniek afhankelijk van Caritas Catholica.

Het St. Jacobushospitaal beschikt over een ambulancedienst, de Onze Lieve Vrouwkliniek niet.

Tot voor 1.1.1983 was een beurtelingse wachtdienst per week ingedeeld als volgt:

Van 7 tot 19 uur

- 1) ambulance hospitaal, personeel hospitaal (1 week)
- 2) ambulance hospitaal, personeel Onze Lieve Vrouwkliniek 1 week) (verplaatsingsvergoeding te betalen aan hospitaal)

Van 19 tot 7 uur

ambulance brandweer, personeel brandweer bestendig verplaatsingsvergoeding te betalen aan de brandweer.

Vanaf 1.1.1983 is er een wijziging ingetreden als volgt.

Van 7 tot 19 uur

- 1) voor hospitaal bleef behouden
- 2) Onze Lieve Vrouwkliniek - ambulance Rode Kruis, personeel kliniek.
Verplaatsingsvergoeding te betalen aan Rode Kruis.

Dat brengt met zich mee dat de helft van de ritten van een openbare instelling overgeheveld worden naar een VZW, waardoor de brandweer en het hospitaal een financieel verlies ondergaan.

Dat tevens de kwaliteit van de verzorging achtergesteld wordt want een verpleegster AI en een student 4e jaar geneeskunde, worden vervangen door een amateur EHBO opleiding.

Is dergelijke toestand wettelijk? Gezien het Rode Kruis een VZW is zonder handelsregister en geen handel mag drijven.

Heeft het Rode Kruis tot taak, mee ingeschakeld te worden in een regeling 900?

Mag de Onze Lieve Vrouwkliniek dit, daar zij geen ambulancecentrum zijn?

Antwoord

1. In verband met de door het geachte lid gestelde vraag naar de wettelijkheid van de toestand in de vraag aange haald kan ik meedelen dat het Rode Kruis geen VZW is maar wel een instelling van openbaar nut die krachtens de wet van 30 maart 1891 burgerlijke rechtspersoonlijkheid heeft. Daarenboven is het Rode Kruis erkend als helper van de openbare machten.
2. Voortgaande op de statutaire bevoegdheid, heeft het Rode Kruis ongetwijfeld tot taak met zijn ambulancediensten te worden ingeschakeld in een regeling 900.
3. De Onze Lieve Vrouwkliniek als dusdanig is niet erkend als ambulancedienst daar ze zelf niet over een ambulancewagen beschikt. De kliniek is echter wel erkend in het kader van de 900 om patiënten te hospitaliseren.

Zowel het personeel van de kliniek als van de ambulancewagen van het Rode Kruis hebben de vereiste opleiding gevolgd.

Vraag nr. 56
(zitting 1982-1983)
van 28 september 1983
van mevrouw G. DEVOS

Erkenning en sluiting van ziekenhuizen — Procedure van beroep

1. Artikel 1' van de wet van 23 december 1963 op de ziekenhuizen bepaalt het volgende: „ Een opschortend beroep kan ingesteld worden bij een administratief rechtscollege tegen elke beslissing tot sluiting van een ziekenhuis of van een dienst alsmede tot weigering of intrekking van de erkenning van een dienst.

De Koning regelt de samenstelling en de werking van de rechtscollege. Hij bepaalt de procedure en de termijnen van het beroep. Wanneer §2 van dit artikel 16 wordt toegepast, is het beroep niet opschortend ”.

2. In het koninklijk besluit van 10 oktober 1974 betreffende de procedure van erkenning en sluiting van de ziekenhuizen en de ziekenhuisdiensten gewijzigd door het koninklijk besluit van 7 januari 1980 wordt de samenstelling en de werking van de rechtscollege geregeld.
3. Het Besluit van 23 februari 1983 van de Vlaamse Executieve houdende procedure van erkenning en sluiting van ziekenhuizen en ziekenhuisdiensten regelt de voorlopige erkenning en de verlenging van erkenning, de intrekking van de erkenning en de sluiting. Het voorziet niet in een beroepsmogelijkheid. Bovendien bepaalt dit Besluit dat het koninklijk besluit van 10 oktober 1974 in de Vlaamse Gemeenschap is opgeheven.

Ik zou aan de heer Minister willen vragen of men uit deze teksten moet besluiten dat er voor de Vlaamse Ziekenhuizen op dit gebied geen beroepsmogelijkheid meer bestaat alhoewel die voorzien is door de organieke wet van 23 december 1963 op de ziekenhuizen die nog steeds behoort tot de nationale bevoegdheid.

Antwoord

In haar vergaderingen van 9 en 23 februari 1983 besliste de Vlaamse Executieve om in haar besluit van 23 februari 1983 houdende procedure van erkenning en sluiting van ziekenhuizen en ziekenhuisdiensten niet te voorzien in een beroepsmogelijkheid tegen een beslissing inzake erkenning en sluiting van een ziekenhuis bij een administratief rechtscollege, in casu de commissie van beroep der ziekenhuizen bedoeld in artikel 17 van de ziekenhuiswet en artikel 11 van het koninklijk besluit van 10 oktober 1974 betreffende de procedure van erkenning en sluiting van ziekenhuizen en ziekenhuisdiensten.

De Vlaamse Executieve nam deze beslissing op grond van de kritiek die in de rechtsleer bestaat op het veelvuldig gebruik van administratieve rechtscolleges voor specifieke beleidsdomeinen. Vooraanstaande rechtsgeleerden (1) voeren aan dat deze rechtscolleges niet alleen een overbodige trap vormen tussen de rechtsonderhorige en het hoogste administratief rechtscollege, de Raad van State, maar ook verantwoordelijk zijn voor een gebrek aan eenheid in onze administratieve rechtspraak.

Bij besluit van 5 oktober 1983 houdende adviesprocedure inzake de erkenning en sluiting van ziekenhuizen en ziekenhuisdiensten voorzagt de Vlaamse Executieve in de mogelijkheid van een bijkomend onderzoek van een dossier inzake erkenning, verlenging van erkenning of intrekking van erkenning indien de inrichtende macht bezwaren heeft tegen het advies van de Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering. Het is pas nadat de uitslag van dit bijkomend onderzoek bekend is dat de bevoegde Gemeenschapsminister een beslissing neemt.

Tegen deze beslissing blijft vanzelfsprekend steeds de mogelijkheid bestaan van een beroep tot nietigverklaring bij de Afdeling Administratie van de Raad van State.

Ik wil tevens van de gelegenheid gebruik maken om het geachte lid te wijzen op het feit dat de Vlaamse Executieve meermaals herhaald heeft dat de wet van 23 december 1963 op de ziekenhuizen, de zogenaamde organieke wet, niet integraal behoort tot de nationale bevoegdheid.

De Vlaamse Executieve is van oordeel dat de bepalingen van de wet van 23 december op de ziekenhuizen moet opgesplitst worden in twee groepen, nml. de organieke en niet-organieke bepalingen.

De organieke bepalingen zijn die bepalingen die aangelegenheden regelen die sedert de bijzondere wet van

(1) A. Molitor: „ L'administration de la Belgique ” CRISP blz. 90 e.v., blz. 101 e.v. en blz. 138 e.v.
A. Mast: „ Overzicht van het Belgisch Administratief Recht ”, Story-Scientia, Editie 1981, blz. 517.
R. Vandekerckhove: „ Geschillen van bestuur. Hervorming van het administratief contentieux ”, Brussel 1976, blz. 30.

8 augustus 1980 voorbehouden bevoegdheid van de nationale overheid zijn.

De niet-organieke bepalingen zijn die bepalingen die aangelegenheden betreffen die sedert bovenbedoelde bijzondere wet behoren tot de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap.

Vertrekkend van dit uitgangspunt stelt de Vlaamse Executieve dat de Vlaamse Gemeenschap, ten einde de haar door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 toegewezen bevoegdheden ten volle te kunnen uitoefenen, de bevoegdheid bezit om de niet-organieke bepalingen van de ziekenhuiswet op te heffen of te vervangen door eigen decretale bepalingen. Vertrekkend van dit zelfde uitgangspunt is de Vlaamse Executieve van oordeel dat ze de bevoegdheid bezit om reglementaire bepalingen getroffen in uitvoering van een niet-organieke bepaling van de ziekenhuiswet op te heffen of te vervangen bij besluit van de Vlaamse Executieve. Gezien de erkenning van ziekenhuizen, met uitzondering van de erkenningsnormen, tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort dient artikel 17 van de ziekenhuiswet beschouwd te worden als een niet-organieke bepaling die bij decreet kan gewijzigd of opgeheven worden. Ter informatie van het geachte lid kan ik meedelen dat ik binnen afzienbare tijd een decreet op de verzorgingsinstellingen bij de Vlaamse Raad zal indienen wat de gelegenheid zal bieden een discussie aan te gaan betreffende de wenselijkheid om artikel 17 van de ziekenhuiswet al dan niet op te heffen of te vervangen.

Op grond van bovenbedoelde interpretatie is de Vlaamse Executieve echter van oordeel dat, in afwachting van in vorig lid bedoelde discussie, zij de bevoegdheid bezit om het uitvoeringsbesluit van artikel 17 van de ziekenhuiswet (het bovenbedoelde KB van 10 oktober 1974) te vervangen door besluiten van de Vlaamse Executieve (van 23 februari 1982 en 5 oktober 1983) waarin, vanzelfsprekend zonder opheffing van het wetsartikel zelf, geen uitvoering gegeven wordt aan artikel 17 van de ziekenhuiswet en voorzien wordt in een andere „beroepsmogelijkheid” dan deze voorzien door dit zelfde artikel van de ziekenhuiswet.

Vraag nr. 57
(zitting 1982-1983)
van 6 oktober 1983
van de heer A. DENYS

Insectenplaag — Bestrijding

De warme zomermaanden hebben naast talrijke voordelen, ook enkele nadelen. Eén van deze belangrijke nadelige neveneffecten is de stijging van insectenplagen.

De bestrijding van insectenplagen lijkt me nogal ongecoördineerd, en in bepaalde gevallen vrij gebrekkig. Zo zouden de brandweerdiensten ingesteld zijn om de bijen- en wespennesten te bestrijden.

Bepaalde diensten van het Ministerie van Volksgezondheid beschikken over middelen om vlooiënplagen uit te roeien.

Maar wat bijvoorbeeld de bestrijding van de sprinkhanen betreft, kan men mij tot dusver geen enkele

overheidsdienst aanwijzen, waar de burger beroep kan op doen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een duidelijk overzicht gekregen van de diverse diensten, die zich met de insectenbestrijding bezighouden, en waar de burger beroep kan op doen.

Aansluitend zou ik willen vernemen of er stappen ondernomen worden om het ganse probleem beter te coördineren.

Antwoord

In verband met de door het geachte lid gestelde vraag, kan ik hem hierbij de verschillende diensten opsommen waarop eventueel door de burger een beroep kan worden gedaan.

1. Wat betreft ontsmettingen en in sommige gevallen desinsectisatie kunnen de gemeentebesturen, die een jaarlijkse overeenkomst afsluiten met het departement van Volksgezondheid, dienst Gezondheidsinspectie, beroep doen op deze laatste dienst wanneer het openbare gebouwen betreft.
2. Krachtens een omzendbrief van 17 augustus 1980 van het departement van Binnenlandse Zaken kan men de gemeentelijke brandweerdienst vragen om een bijzondere interventie bij het onschadelijk maken of vernietigen van wespen en bijennesten of zwermen.
3. Voor de bestrijding van „schadelijke organismen” zoals dieren, planten en organismen van dierlijke of plantaardige aard, die schadelijk kunnen zijn voor planten, kan men een beroep doen op de Dienst voor plantenbescherming bij het Ministerie van Landbouw.

(cf. koninklijk besluit 18 januari 1981 betreffende de bestrijding voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen).

4. Tenslotte kan ieder burger wat zijn privé-woning betreft zich wenden tot een privé-firma gespecialiseerd in het ontsmetten en desinsectiseren van woningen, met dien verstande dat de aanvrager dient te betalen.

Ik ben de mening toegedaan dat in de huidige omstandigheden er een vrij goede coördinatie bestaat op het gebied van insectenbestrijding in zover er rekening wordt gehouden met de diverse hogervernoemde gevallen.

Vraag nr. 2
van 8 november 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

Kabinetten — Samenstelling

Naar verluidt hebben leden van de Executieve gepensioneerd aan hun kabinet verbonden. Ik weiger te geloven dat deze bewering juist is; ik ga er inderdaad van uit dat elk lid van de Executieve het immorele van zulke beslissingen zou inzien. In een tijd van grote werkloosheid dient inderdaad de absolute voorrang gegeven aan de tewerkstelling van werklozen boven de cumul pensioen/kabinetsvergoeding.

Om deze geruchten in verband met het aanwijzen van gepensioneerden de kop te kunnen indrukken, verzoek ik elk lid van de Executieve mij te willen mededelen :

1. of op 1 oktober 1983, gepensioneerden aan zijn kabinet verbonden waren en zo ja, hoeveel en in welke functie ;
2. hoe hij (of zij) in voorkomend geval deze beslissing motiveert.

NB: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte Raads-lid mee dat op 1 oktober 1983, noch daarvoor noch daarna, gepensioneerden aan mijn kabinet waren verbonden.

Vraag nr. 4 van 14 november 1983 van de heer O. VAN OOTEGHEM

Vlaamse Executieve — Juiste omschrijving van de bevoegdheden

Van de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van cultuur, mocht ik, ingevolge mijn vraag nr. 235 van 24 juni 1983, vernemen dat de geachte Minister een overeenkomst heeft afgesloten met het BOIC in het raam van zijn overeenkomst waarbij onder meer weer over „nationale ” problemen inzake sportbeoefening wordt gesproken en waarbij aan leden van de Franse Gemeenschap aldus een inspraakrecht in Vlaamse aangelegenheden wordt verleend. Er zou ook worden in bedongen dat aanvragen, om subsidietoekenning, niet in aanmerking kunnen worden genomen als ze niet door het BOIC — dus weer met inspraak van Franstaligen — zijn ingediend.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of dit juist is? Zo ja, wens ik een afschrift van die overeenkomst of dat protocol te ontvangen en van de heer Minister te vernemen hoe hij de hierboven geschetste punten in overeenstemming kan brengen met de gesplitste Gemeenschapsorganen die, ingevolge de Staatshervorming, de enige zeggenschap over de bedoelde persoonsgebonden materies kunnen hebben. De door mij beschreven situatie blijkt uit punt 3.1 en 4.4. van het protocol ondertekend door Minister Poma.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geacht Raadslid het volgende mededelen. Met het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité heb ik op 20 december 1982 een overeenkomst gesloten tot subsidiëring van de medische begeleiding van de atleten op de komende Olympische Spelen. Deze overeenkomst vloeide voort uit een regeling die in 1982 werd gesloten tussen mijn collega's Poma en Moureaux enerzijds en het BOIC anderzijds (het zgn. „ ABB-protocol “). Deze regeling tussen de twee gemeenschappen en een „ nationale ” vereniging riep bij mij vragen op met betrekking tot de conformiteit ervan met de staats-

hervorming. Om echter de atleten niet nodeloos het slachtoffer te laten worden van een juridische betwisting heb ik de subsidiëring voor 1983 aangehouden, op voorwaarde echter dat het BOIC sluitende garanties bood inzake aanwending van de gelden uitsluitend behoeve van de Vlaamse atleten en op voorwaarde dat het BOIC het toezicht van de bevoegde ambtenaren op de aanwending van de gelden aanvaardde. Met beide voorwaarden werd door het BOIC ingestemd.

Ook heb ik er te dien gelegenheid bij het BOIC op aangedrongen dat, met het oog op zijn eventuele toekomstige subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap, voor het Comité een rechtsvorm zou worden gezocht, die nauwer aansluit bij de staatshervorming en die het met name mogelijk zou maken de Vlaamse atleten rechtstreeks te steunen dan thans het geval is via het kanaal van een nationale vereniging (bijvoorbeeld door het verlenen van rechtspersoonlijkheid aan een Vlaamse onderafdeling).

J. LENSSENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 244 (zitting 1982-1983) van 11 oktober 1983 van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Leervak EHBO

Eerste hulp bij ongevallen en beroepshygiëne zijn leervakken die een belangrijke plaats innemen in elke technische en beroepsschool.

In de praktijk worden leerlingen uit dit onderwijs maar al te vaak geconfronteerd met kleine en grote ongelukken, die mits opvoeding in deze richting zo niet vermeden, althans opgevangen kunnen worden door een zekere kennis EHBO.

In het zeevisserijonderwijs zou het dan ook, rekening houdende met de grotere frequentie van ernstige ongevallen op zee alsook het niet altijd aanwezig zijn van een dokter aan boord (zeker niet op onze Belgische zeevisserij schepen), ten zeerste kunnen verwacht worden dat het leervak EHBO een belangrijke plaats zou blijven innemen in het programma van het georganiseerd zeevisserij onderwijs.

In het eerste gemeenschappelijk jaar zeevisserijonderwijs zoals voorzien bij besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 28 juli 1983 is het leervak EHBO alsook het leervak beroepshygiëne niet meer terug te vinden.

Eerste Hulp Bij Ongevallen zou tenminste in één der eerste drie jaren van het secundair technische en beroepszeevisserijonderwijs moeten gegeven worden, alsook in het laatste jaar (zijnde het vierde technisch en beroeps) waarbij de vervolmaking der kandidaten geschiedt.

In het zeevisserijonderwijs vóór 1 september 1983 stond minstens in elk leerjaar zowel in de afdelingen dek als machine, één uur per week EHBO en beroepshygiëne op het programma.

Mag ik de geachte Minister vragen de mogelijkheid te onderzoeken om deze leervakken terug in het programma op te nemen?

Antwoord

In antwoord op door geachte lid gestelde vraag kunnen wij het geachte lid mededelen dat wij het belang van het leervak EHBO volledig onderkennen en dat er bij het opstellen van de programma's, die nog in opbouw zijn, voldoende aandacht zal aan besteed worden.

In het voorontwerp van programma zoals opgesteld door de onderwijswerkgroep was het leervak EHBO trouwens voorzien in de technische vakken. Het Executievebesluit van 28 juli 1983 betreffende de bijzondere organisatie van het lager secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap vermeldt ook expliciet het vak EHBO onder de technische vakken.

We zullen de nodige maatregelen nemen opdat er door de definitieve programmacommissie, waarvan we het oprichtingsbesluit eerstdaags zullen kunnen treffen, voldoende aandacht aan dit leervak zal worden gegeven.

Vraag nr. 245
(zitting 1982-1983)
van 11 oktober 1983
van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Bescherming van de leerkrachten

Leerkrachten, benoemd zijnde op 1 september 1983 en beschikkende op dat ogenblik over de nodige bekwaamheidsbewijzen zoals vermeld in artikel 1, 2 en 3 van het koninklijk besluit van 26 juli 1962 houdende vaststelling van de bevoegdheidsbewijzen vereist van het onderwijzend personeel der rijksinrichtingen voor zeevisserijonderwijs (en gesubsidieerd zeevisserijonderwijs), dienen als algemene overgangsmaatregel in het secundair zeevisserijonderwijs zoals het gereorganiseerd wordt bij besluit van de Vlaamse Executieve (besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de bijzonder organisatie van het lager secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap d.d. 28 juli 1983) hun verworven rechten betreffende de nodige en vereiste bekwaamheidsbewijzen in het zeevisserijonderwijs te behouden.

Bij de reorganisatie van het zeevisserijonderwijs is het opvallend dat er geen enkele overgangsmaatregel getroffen werd teneinde het bevoegde personeel, benoemd zijnde op datum van 1 september 1983, te beschermen.

Daarbij dienen de onderwijzers in het bezit van het bijzonder getuigschrift tot het geven van zeevisserijonderwijs officieel gelijkgeschakeld te worden met de titel van regent in dit onderwijs wanneer ze er op 1 september 1983 in benoemd waren, dit is het ogenblik waarop de reorganisatie startte.

Mag ik de geachte Minister vragen de nodige regelingen te willen treffen?

Antwoord

In antwoord op door geachte lid gestelde vraag kan ik mededelen dat het Executievebesluit van 28 juli 1983 betreffende de bijzondere organisatie van het lager secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap geen afbreuk doet aan de uitvoering van het KB van 26 juli 1962, houdende vaststelling van de bevoegdheidsbewijzen, vereist van het onderwijzend personeel der rijksinrichtingen voor zeevisserijonderwijs.

Integendeel, artikel 16 van voornoemd Executievebesluit van 28 juli 1983 heeft de toepassing van het koninklijk besluit van 26 juli 1962 nog verruimd.

Er dringen zich vooralsnog geen nieuwe maatregelen op.

Vraag nr. 247
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Rijkssecundair Onderwijs — Oprachten van leerkrachten

1. In het rijkssecundair onderwijs moeten de leerkrachten afwezige collega's vervangen.
  - a. Mag de studiefprefekt bepaalde leerkrachten een verplicht wekelijks vervangingsuur opleggen?
  - b. Mag de studiefprefekt diezelfde leerkrachten verplichten in de lerarenkamer aanwezig te zijn als blijkt dat er toch niet moet worden vervangen?

Een verplicht wekelijks vervangingsuur betekent dat bepaalde leerkrachten per jaar 40 uren extra moeten presteren.

  - a. Moet het verplichte vervangingsuur worden gevoegd bij de attributies?
  - b. Heeft de leerkracht in zo'n geval recht op vergoeding?
2. Moeten de leerkrachten in het rijkssecundair onderwijs op schriftelijk verzoek van de ouders gratis inhaallessen geven?
3. De toezichten moeten in de eerste plaats worden waargenomen door de studiemeesters. Waar het eventueel nodig zou zijn, kan men een beroep doen op de leerkrachten, zonder hiervan een systematische verplichting te maken.
  - a. Betekent dit dat voor iedere toezichtsbeurt eerst de studiemeesters in aanmerking komen en daarna de leerkrachten?
  - b. Hoeveel personen zijn er nodig om toezicht te houden op 300 leerlingen van oriënterings- en determinatiegraad?
  - c. Kan aan de leerlingen van de 2e en de 3e graad toelating worden gegeven om tijdens de onderbrekingen op de speelplaats te roken? Dit om te vermijden dat er voortdurend op de toiletten wordt gerookt!
  - d. Kan een vast toezichtsrooster worden beschouwd als een systematische verplichting?

Mag een leerkracht in zo'n geval het toezicht weigeren?

4. De leerkrachten die benoemd zijn, doch een onvolledige opdracht hebben en niet gereffecteerd zijn, moeten een aantal uren aanwezig zijn op school. Moeten die uren bij voorrang aangewend worden voor vervangingen en toezichten?

5. Bij het opstellen van de lessenroosters in het rijkssecundair onderwijs komt het voor dat leerkrachten vrije halve dagen krijgen om voor te bereiden en te verbeteren.

Is het verantwoord dat een leraar lichamelijke opvoeding vier vrije halve dagen krijgt, terwijl andere leraars die veel meer verbeterwerk hebben, slechts één of twee halve dagen krijgen?

6. Vanaf welk leerjaar in het lager onderwijs zijn de leerlingen verplicht schriftelijke huistaken te maken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer D. Coens, Minister van Onderwijs.

Vraag nr. 249

(zitting 1982-1983)

van 13 oktober 1983

van de heer J. VALKENIERS

Kleuter- en peuterscholen te Brussel — Overheveling naar randgemeenten

Is het juist dat het Rijk overweegt om bepaalde kleuter- en peuterscholen over te hevelen naar bepaalde randgemeenten van Brussel?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het mij niet bekend is dat het Rijk overweegt om bepaalde kleuter- en peuterscholen over te hevelen naar bepaalde randgemeenten van Brussel.

Vraag nr. 1

van 21 oktober 1983

van de heer J. VALKENIERS

Alleenwonende studenten — Studiebeurs

Wanneer een student alleen gaat wonen na een meningsverschil met zijn ouders, heeft hij dan recht op een studiebeurs, waar dit voordien niet het geval was wegens het te hoog inkomen van de ouders?

Het alleen wonen impliceert natuurlijk dat hij een ander domicilie heeft dan de ouders.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Door het feit alleen dat een student op een ander adres woont dan zijn ouders, kan het statuut van zelfstandig student niet verworven worden, omdat de voorwaarden om als dusdanig te worden erkend, alleen betrekking hebben op financieel gebied.

Artikel 3, §1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juli 1983 bepaalt dat als zelfstandig wordt beschouwd de student die tijdens een periode van drie jaar die voorafgaat aan de aanvraag voor het bekomen van een toelage, of aan de aanvang, of de hervatting van de studies, gedurende 18 maanden een eigen inkomen moet hebben genoten.

Dit inkomen kan bestaan uit:

- ofwel een bedrijfsinkomen, waarvan het bedrag niet lager ligt dan 174.000 F. Onder bedrijfskosten moet worden verstaan, het samengetelde bedrag van de bedrijfsinkomsten, na aftrek van de bedrijfsuitgaven, de bedrijfsverliezen en de aftrekkingen bedoeld in de artikelen 54 tot 64 van het Wetboek der Inkomstenbelastingen;
- ofwel het bestaansminimum ;
- ofwel werklozenvergoeding;
- ofwel ziektevergoedingen of een ander vervangingsinkomen ;
- ofwel de gewone tegemoetkoming, toegekend in het raam van de wet van 27 juni 1969, betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen.

Indien aan deze financiële voorwaarde niet wordt voldaan, wordt de zelfstandigheid van de student niet erkend en kan de toelage nog wel onderzocht worden op basis van het inkomen van zijn ouders. Wanneer dezen verklaren hem nog ten laste te hebben niettegenstaande hij niet meer bij hen gedomicilieerd is (art. 1. §1-3° van het voormelde besluit van de Executieve).

Vraag nr. 2

van 21 oktober 1983

van de heer F. VERMEIREN

Studietoelagen — Uitkering

In de begroting wordt jaarlijks een krediet ingeschreven bestemd voor de uitkering van studietoelagen.

Graag vernam ik van de geachte Minister voor wat betreft het schooljaar 1982-1983 :

1. het globaal uitgekeerd bedrag van studietoelagen ;
2. het aantal leerlingen en of studenten dat een studiebeurs genoot :
  - a. in het secundair onderwijs,
  - b. in het hoger onderwijs, buiten de universiteit,
  - c. in het universitaire onderwijs;

3. de gemiddelde kostprijs van een leerling en of student in het secundair, het hoger en het universitair onderwijs.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord te vinden voor zover de gegevens beschikbaar zijn voor 1982-1983:

1. Totaal uitgekeerd bedrag aan studietoelagen : 2.119.917.000 F.
2. Aantal studietoelagetrekkers (stand op 31 oktober 1983) :
  - a. in het secundair onderwijs 128.118
  - b. in het hoger onderwijs zijn slechts cijfergegevens beschikbaar volgens de verdeling
    - hoger onderwijs van het korte type : 19.574
    - universiteiten en lange type: 18.368
3. Gemiddelde kostprijs
Secundair onderwijs.

Ik heb het Hoger Instituut van de Arbeid van de Katholieke Universiteit van Leuven de opdracht gegeven een onderzoek in te stellen naar de kostprijs in het secundair onderwijs, voor het schooljaar 1982-1983.

De resultaten ervan zijn gekend en tonen aan dat de studiekosten (zonder leefkosten) kunnen geraamd worden op:

- 9.338 F. voor een thuiswonend leerling, ter plaatse;
- 13.639 F. voor een thuiswonend leerling, met vervoer;
- ± 43.800 F. voor een interne leerling.

Indien men daarenboven nog rekening houdt met facultatieve uitgaven (schoolreizen, speciale lessen, bijlessen, klasfoto's, enz., ...) moeten deze bedragen met 3.614 F; worden verhoogd.

Hoger onderwijs.

Datzelfde instituut deed tijdens het academiejaar 1978- 1979 een onderzoek naar de kostprijs van het studeren bij de Katholieke Universiteit Leuven en de afdeling Kortrijk, en bij vier hogescholen buiten de universiteit.

De studiekosten (leefkosten inclusief) werden voor een kamerstudent berekend op 111.719 F., 102.300 F. en respectievelijk 99.448 F.; voor een thuiswonend student beliepen de kosten 67.824 F., 74.851 F. en respectievelijk 64.184 F.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil,

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 271
(zitting 1982-1983)
van 18 augustus 1983
van de heer D. VERVAET

Kasteel de „Helle” te Ruisbroek — Bescherming

Dichtbij de dorpskom van de deelgemeente Ruisbroek in Sint-Pieters-Leeuw bevindt zich een herenslot genaamd het „Groot Kasteel” of de „Helle”. (afbeelding door F.I. De Rons. 1735, Prentenkabinet Brussel).

Naar ik heb vernomen is het kasteel vandaag onbewoond en bestaat de kans dat het in de loop der tijden verloren zou gaan, wat jammer zou wezen gezien zijn cultuur-historische waarde voor de gemeente Ruisbroek en haar bevolking.

Graag verneem ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. Onderkennen uw diensten de cultuur-historische waarde van dit kasteel en park, zo ja, loont het dan niet de moeite om het door één van onze besturen (Vlaamse Executieve, provincie, gemeente) te doen verwerven?
2. Kan het worden ingepast in uw plan om bepaalde historische buitenplaatsen in de Horeca-sector een restauratie-functie te geven, zodat de „Helle” meteen zou kunnen openstaan als passief recreatiegebied voor de Ruisbroekenaars?
3. a. Is de „Helle” met parkomgeving beschermd?
b. Wanneer viel het koninklijk besluit?
c. Zo niet, denkt u eraan de beschermingsprocedure op gang te brengen?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

Vraag nr. 288
(zitting 1982-1983)
van 21 september 1983
van de heer A. STEVERLYNCK

Restauratie van monumenten — Preventie van schade door zure regen

Hoewel het probleem van de „zure regen” met alle schadelijke gevolgen van dien, vooral onze aandacht

vraagt met het oog op de volksgezondheid ten gevolge van de schade aan land, bos en water, is niettemin ook ons cultureel patrimonium er ten zeerste door getroffen.

In tijden van economische crisis en budgettaire moeilijkheden, is het wenselijk nader te onderzoeken wat ons tot restauratiekosten brengt, en of het niet beter is de oorzaken van bepaalde beschadigingen te kennen om deze te voorkomen.

Een restauratie-planning kan anderzijds helpen prioriteiten te stellen en het maximum te halen met beperkte middelen.

Daarom zou het me interesseren van u het volgende te mogen vernemen.

1. Welke bedragen gedurende de laatste 5 jaren door de overheid op elk niveau, aan restauratie van monumenten werden besteed, en dit per provincie en grote steden?
2. Welke schadekosten, eventueel een percentage bij benadering, aan geklasseerde monumenten door de zure regen, veroorzaakt door de industrie en het autoverkeer, werden vastgesteld?
3. Welke maatregelen er werden getroffen om de beperkte middelen zodanig te spreiden dat de restauratie van monumenten op het juist tijdstip worden gedaan; of daarvoor een inventaris bestaat van de geclasseerde monumenten met weergave van de toestand waarin ze zich bevinden en het tijdstip waarop restauratie noodzakelijkerwijze zal optreden?
4. Of er overleg wordt genomen met de bevoegde instanties inzake pollutie (van industrie en andere) op een permanente of een accidentele manier, om zoveel mogelijk schade te voorkomen aan het cultureel patrimonium?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

Vraag nr. 294
(zitting 1982-1983)
van 27 september 1983
van de heer **O. VAN OOTEGHEM**

BRT — Luisterdichtheid vervangprogramma

Tijdens de septemberstaking van de openbare diensten heeft de BRT een vervangprogramma gebracht. Dat programma is bij heel wat luisteraars zodanig in de smaak gevallen dat het vermoeden bestaat dat de luisterdichtheid tijdens de staking hoger lag dan anders.

Mocht dit inderdaad het geval zijn, dan ligt het voor de hand dat men voortaan meer dergelijke programma's zou moeten brengen.

De geachte Minister zou me dan ook tot dank verplichten door de cijfers over het gemiddeld aantal

luisteraars voor en tijdens de staking te willen publiceren.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik ogenblikkelijk na het beëindigen van de staking bij de BRT de nodige informatie, via mijn Commissaris bij de BRT, aan de Raad van Beheer van de BRT opgevraagd heb.

Tot op heden bekwam ik deze nog altijd niet.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJSZORG

Vraag nr. 50
(zitting 1982-1983)
van 6 oktober 1983
van mevrouw **W. DEMEESTER-DE MEYER**

Fonds 1981 — Reconversie maatregelen

Met recente maatregelen voorziet de geachte Minister in reconversie maatregelen binnen de instellingen van het Fonds 81.

Om een -duidelijk beeld te bekomen van het beleid inzake de verblijfs- en opvangmogelijkheden zou ik graag de volgende inlichtingen bekomen over de laatste 5 jaar.

1. Aantal goedgekeurde en afgewezen aanvragen voor instellingen binnen het Fonds 81.
2. Grootte (aantal bedden of plaatsen) van de goedgekeurde en afgewezen aanvragen.
3. Aantal aanvragen ingediend voor overschakeling of reconversie van bedden/plaatsen voor jongeren en voor volwassenen. Welke was de genomen beslissing?
4. Welke voorwaarden werden er gesteld aan deze aanvragen voor reconversie?

Daarnaast wou ik aan de Minister vragen in hoeverre, bij de reconversie van instellingen voor jongeren, voor volwassen gehandicapten ruimte wordt voorzien voor :

1. de omschakeling binnen bestaande grootschalige initiatieven ;
2. de uitbouw van nieuwe kleinschalige initiatieven los van de bestaande diensten of instellingen

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige opzoeken bij de bevoegde administratie verricht worden.

De uitgebreidheid van het gevraagde laat mij niet toe binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Zodra de inlichtingen in mijn bezit zijn, zal ik een definitief antwoord formuleren.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 26
van 18 november 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Beteugelingen inzake overtredingen op de wetgeving stedenbouw en ruimtelijke ordening: bouwovertradingen — Esolutie aantal ambtenaren

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen.

1. Hoeveel ambtenaren, met vermelding van hun graad, in 1981 belast waren en in 1983 belast zijn met de beteugelingen, op de Dienst Betwiste Zaken van de Administratie van de Ruimtelijke Ordening en het Leefmilieu van de Vlaamse Gemeenschap?
2. Hoeveel ambtenaren, met vermelding van hun graad, zich in 1981 inlieten en zich in 1983 inlieten met de beteugelingen, in de desbetreffende provinciale directies?

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid wat punt 2 betreft en voor zover het de toestand in 1983 betreft, verwijzen naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 187 van 2 september 1983 gesteld door de heer L. Van den Bossche.

De overige gegevens worden gevraagd aan AROL.

Van zohaast me deze gegevens worden medegedeeld, zal ik verder op de gestelde vragen kunnen antwoorden.

J. LENSSENS
**GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
 MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS**

Vraag nr. 246
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer W. KUIJPERS

Vervanging van oude verwarmingsketels — Aftrekbaarheid voor de belastingen

Door de Minister van Financiën zouden onderrichtingen overwogen worden om de vervanging van de oude verwarmingsketels aftrekbaar te maken voor de belastingen.

Daar het hier hoofdzakelijk gaat om oude traagdraaiende branders die een hoog CO-gehalte verwekken, ware het aangewezen — in het kader van milieu-beschermende maatregel — dat de Minister bij zijn collega van Financiën zou aandringen om dit dossier te bevorderen.

Mag ik de mening van de geachte Minister desbetreffend vernemen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 248
(zitting 1982-1983)
van 13 oktober 1983
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse kleuter- en peutertuinen te Brussel — Aantal

Hoeveel Vlaamse peuter- en kleutertuinen hebben wij in Brussel?

Hoeveel hangen er af van respectievelijk het Rijk, de gemeenten, de NCC en de private sector?

Hoe was de bezetting van deze tuinen in de laatste 3 jaar?

Tot welke invloedssfeer behoren de kinderen: volledig Nederlandstalige gezinnen, gemengde gezinnen, Franstalige gezinnen of vreemde gezinnen?

Wat denkt de geachte Minister te doen om het Nederlandstalig karakter van deze instellingen te waarborgen daar nu reeds door ingewijden gevreesd wordt dat dit langzaam moeilijk aan het worden is.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANT-
 WOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE
 TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)**

Nihil.